UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

15 ЖОВТНЯ, 1970.
Число № 42
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
OCTOBER 15, 1970.

НАШ ПЕРВОІЄРАРХ ВІДВІДУЄ УКРАЇНЦІВ АВСТРІЇ

На запрошення кардинала Франца Кеніґа, віденського архиепископа, верховний архиепископ Йосиф (Сліпий) при кінці вересня відвідав українську громаду Австрії.

До столиці Австрії верховний архиепископ приїхав поїздом в суботу, 26 вересня в товаристві о. д-ра М. Марусина. На залізничому двірці привітав його кардинал Кеніґ та українська делеґація під проводом пароха Відня о. А. Дзеровича, Ю. Костюка, д-ра В. Залозецького та інших членів святкового комітету. Після короткого привітання верховний архиепископ поїхав до резиденції кардинала Кеніґа, де мешкав увесь час перебування у Відні.

Того самого для ввечер відбувся святочний концерт у залі Брамса. В програмі концерту виступали хор церкви св Варвари під диригентурою А Гнатишина та кілька солістів. Закінчено концерт Псалмом: "Господи, силою Твоєю" та много ліття Блаженішому Йосифові.

Після концерту була спільна вечеря у ресторані віденської ратуші з участю обох кардиналів. В час вечері вітав верховного архиепископа мгр. Костюк від святкового комітету, інж. Жупник від найстаршої української організації у Відні Братства св. Варвари, д-р Наклович від Українського центрального допомогового об'єднання в Австрії, д-р Залозецький від церковної ради і о. Дзерович від парафії св. Варвари. У своїй відповіді Блаженніший Йосиф згадав про велику традицію та історію українців, зв'язану з Віднем, де був колись великий український осередок. Тут жили і працювали численні українські професори, студенти та політичні діячі. Парафія св. Варвари, заснована цісаревою Марією Терезою в 1783 р., є найстаршою поза Україною. Кардинал Йосиф закликав віденських українців не забувати української мови, але передавати її своїм дітям та твердо держатися своєї Церкви, бо «ніяка політична партія, ні організація не може нас з'єднати так, як Церква».

Панахида в Ґмюнді

У неділю, 27 вересня верховний архиепископ у співслужіні о. Марусина, о. Дзеровича та о. І. Дашковського з Зальцбурґу відслужив панахиду біля пам'ятника українців, що померли в час першої світової війни у Ґмінді. В цьому містечку, що лежить бл. 100 миль від Відня, вмерло понад 30,000 українців, яких австрійська влада була там інтернувала в час першої світової війни.

Блаженніший у короткій проповіді просив не забувати могил загинулих українців.

У неділю ввечері верховний архиепископ відслужив архиєрейську Літургію в катедрі св. Стефана в Відні, при участі понад 10,000 вірних. В часі Служби Божої співав хор церкви св. Варвари. Кардинал Кеніґ у своїй проповіді згадував довголітнє терпіння українського кардинала і підкреслив велике значення його відвідин для віденських українців.

У понеділок Блаженніший відвідав австрійського президента Франца Йонаса в колишній цісарській палаті, австрійського канцлера д-ра Б. Краского та посадника Відня Б. Марека у віденській ратуші.

В четвер, 1 жовтня верховний архиепископ та кардинал Кеніґ були на відкритті виставки поштових марок, що їх влаштувало товариство українських філятелістів у Відні. З нагоди перебувань Блаженнішого Йосифа у Відні австрійська пошта виготовила окрему печатку з портретом гостя та українським і німецьким написом: «Первоієрарх Йосиф кардинал Сліпий у Відні» Ту печатку пошта прибивала лише на австрійських марках.

Австрія, єдина держава в світі, досі вживала 6 печаток з українським написом для перебивання державних поштових марок з нагоди різних українських імпрез.

1 жовтня ввечері Блаженніший Йосиф відслужив архиєрейську Літургію в переповненій українській церкві св. Варвари. Після Служби Божої відбулося прощальне прийняття для українського кардинала, що його влаштував кардинал Кеніґ. На прийнятті були теж представники української громади в Відні.

2 жовтня гість виїхав з Відня до Зальцбурга.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ВІДВІДУЄ СССР

Французький президент Жордж Помпіду був на восьмеденних відвідинах у СССР. На московському летовищі його привітали секретар комуністичної партії Л. Брежнев, прем'єр А. Косиґін та президент Н. Подгорний. Такого вітання досі не вдостоївся в Москві ще ні один із державних мужів вільного світу.

По дорозі з летовища до Москви гостя вітали тисячі москвичів зі советськими та французькими прапорчиками в руках.

Помпіду прибув до Москви на запрошення советських політиків, які мали за ціль зміцнити зв'язки між Францією та СССР та послабити співпрацю Франції і ЗДА. Совєти хочуть також поширити господарські взаємини між Францією та СССР.

В програму візити включено відвідини станції для вистрілу космічних сателітів у Байконурі ва Сибірі. Помпіду, враз із Брежневим та Косиґіном був свідком вистрілу советського сателіта «Луна - 368». Крім Помпіду, досі лише кол. президент де Голь у 1966 р. побував у базі вистрілу міжплянетних суден.

Помпіду оглянув місто Атомґорд, що віддалений 16 миль від Новосибірська. На бенкеті в його честь Помпіду висловив признання советським науковцям.

Після восьмиденного перебування президента Помпіду в Москві, видано спільний советсько-французький комунікат, у якому президент Помпіду та президент Подгорний кажуть, що в недалекій конференції для справ безпеки Європи, яку організує СССР, повинні взяти участь усі европейські держави, без уваги на те, до якого політичного бльоку вони належать

Однак Помпіду відмовився робити з СССР договір про співпрацю.

Поза справою конференції для справ безпеки Европи та справи замирення Ізраїля з арабськими державами, комунікат не подає ніяких важливих договорень чи постанов.

Терористи ловять людей

КВЕБЕКСЬКІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ ДЕРЖАТЬ ДВОХ ЗАКЛАДНИКІВ

Дотепер Канада вважалася в цілому світі за одну з найспокійніших і найбезпечніших держав. Але минулого тижня майже всі державні канадські достойники живуть під небезпекою наскоку членів Фронту визволення Квебеку (ФЛК).

Перший закладник — англійський дипломат

У понеділок, 5 жовтня, вранці в Монреалі до мешкання англійського дипломата Джеймса Кросса увійшли два мужчини, які сказали, що вони принесли йому імениновий дарунок. Коли Кросс вийшов до них, вони витягнули машинові пистолі, наклали Кроссові на руки кайданки і примусили йти з ними. Відтак сіли в авто і поїхали в напрямі центру Монреалю. Пополудні того дня вони переслали до поліції записку, в якій заявили, що Кросс є в руках ФЛК і що за його звільнення домагаються звільнення всіх в'язнів, засуджених за бомбові замахи в Квебеку, пів мільйона долярів у золоті та вивезення всіх звільнених в'язнів до Куби або Альжиру. Вони загрозили,, якщо їхні домагання не будуть сповненні, то вони Кросса замордують. Пошукування поліції за Кроссом і тими, що його викрали, не дали ніяких успіхів.

Федеральний і провінційний уряд не давали ніякої відповіді на домагання терористів, і вони кілька разів пересували свій остаточний реченець сповнення їхніх домагань, міняючи де в чому і свої домагання. М. ін., вони домагалися, щоб поліція перестала пошукувати за Кроссом і членами ФЛК, бо це загрошує життю Кросса. Поліція перестала шукати. В міжчасі приходили листи і від Кросса, який повідомляв, що він здоровий, та просив прийняти домагання терористів.

Пірвали Квебекського міністра

У суботу, 10 жовтня, міністер справедливости Квебеку Ж. Шокет проголосив, що ті, які викрали Кросса, можуть виїхати з Канади, а арештовані в'язні ФЛК будуть суджені з усією можливою ласкавістю.

Після цього два терористи ФЛК захопили квебекського міністра праці П. Ляпорта з його дому в Монреалі. Потім повідомили, що Лапорта взяла інша клітина ФЛК, та що за звільнення його і Кросса вони домагаються звільнити 23 членів ФЛК, що сидять за бомбові замахи, і вислати їх до Альжиру чи Куби окремим літаком.

Квегекська поліція та Ар-Сі-Ем-Пі арештували більше як 20 прихильників ФЛК, зробили в багатьох підозрілих домах обшуки, але без ніякого висліду.

Федеральний уряд зайняв супроти арештованих терористів неподатливе становище. Згідний був випустити за кордон тих, що схопили Кросса і Ляпорта. Терористи не погодилися на ту пропозицію і дальше погрожували вбивством обох захоплених.

Уряд призначив адвоката Р. Демера вести переговори з терористами. Терористи призначили своїм представником адвоката Р. Лем'є, відомого прихильника терористів. Він навіть був арештований

Дотеперішні переговори не дали ніякого висліду, бо терористи домагаються сповнення всіх їхніх домагань.

Вояки в Оттаві

Були чутки, що терористи мають замір викрадати ще й інших державних достойників та дипломатів. Прем'єр Трюдо звернувся до Ар-Сі-Ем-Пі, щоб вона зайнялася охороною федеральних міністрів, провідників політичних партій в парляменті та чужих дипломатів. Ар-Сі-Ем-Пі, вважаючи, що сама не зможе виконати цих завдань, звернулася до війська по допомогу. У вівторок, 13 жовтня, до Оттави прибуло гелікоптерами кількасот вояків, з машиновими крісами, ґазовими масками і повним бойовим устаткуванням, і почали сторожити біля домів визначних політиків, їхні бюра та супроводити їх у дорозі до праці й з праці.

У Монреалі поліція знайшла кілька заяв різних організацій, які загрозили терористам, що як вони вб'ють Кросса і Лапорта, то члени тих організацій будуть мститися на терористах та їхніх родинах.

Терористи, на яких рахунок йде поверх 250 бомбових замахів та кілька вбивств,наслідком вибухів бомб протягом семи років, перейшли до ловів на людей, що їм принесло розголос у цілому світі, а східну Канаду довело до напруження та непевности за життя політиків і дипломатів.

КАНАДА ВИЗНАЛА КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ

Після довгих переговорів, Канада та комуністичний Китай погодилися обмінятися дипломатичними представниками. Офіційно Канада визнала комуністичний Китай та проголосила, що обидві держави обміняються дипломатичними представниками у вівторок, 13 жовтня. Годину перед офіційним проголошенням амбасадор націоналістичного Китаю з Тайвані (Формози) виїхав із Канади, обриваючи дипломатичні зв'язки з Канадою.

У НОВІЙ СКОШІЇ ПЕРЕМОГЛИ ЛІБЕРАЛИ

У провінційних виборах Нової Скошії консервативна партія втратила 19 посольських місць, залишаючися лише з 21 послом. Ліберальна партія здобула 17 нових мандатів і вийшла переможцем з 23 послами, а НДПартія здобула два мандати. Виглядає, що провідник ліберальної партії Дж. Реґан буде творити уряд.

Легіслятура Нової Скошії має 46 послів.

ОН відзначать своє 25-річчя

Організація Об'єднаних Націй на сесії, що почалася 14 жовтня, відзначає 25-річчя свого існування. На цю історичну сесію прибудуть визначні політики майже з усього світу. В часі сесії будуть промовляти американський президент Р. Ніксон, англійський прем'єр Гіт і французький прем'єр та визначні мужі з інших країн, в цілому понад 40 голів держав та понад 100 міністрів.

Советський прем'єр А. Косиґін, який зразу заповідав, що прибуде на сесію, тепер відмовився. Не приїде ніякий прем'єр із комуністичних сателітних держав, крім румунського президента Н. Чавшеску.

Несподівано відмовився брати участь у сесії ОН і канадський прем'єр П. Трюдо, що «з багатьох причин» не поїде до Ню Йорку. Відмова Трюдо викликала не надто милий відгук в ОН, бо Канада є одною з держав, що постійно піддержувала ОН та з доручення ОН, брала участь у різних мирових заходах ОН.

Канаду заступатиме міністер закордонних справ М. Шарп.

В Оттаві творитимуть нові міністерства

ПРОГРАМА НАРАД ЧЕРГОВОЇ СЕСІЇ ПАРЛЯМЕНТУ

У середу, 7 жовтня закінчилася попередня сесія парляменту, а в четвер, 8 жовтня відкрито нову сесію федерального парляменту т. зв. троновою промовою, що її, в заступстві ґенерального ґубернатора Р. Міченера відчитав головний суддя найвищого суду Канади Дж Футо.

У троновій промові, що є програмою діяльности уряду на час найближчої сесії парляменту, заповіджено створення окремого міністерства для боротьби з занечищуванням, рік, озер, морів і повітря. Уряд задумує створити окреме міністерство, відповідальне за належну розбудову міст з уваги на те, що чимраз більше канадців покидає малі оселі та містечка й переходить жити до великих міст. Його завданням буде дбати теж про забезпечення житловими будинками мешканців міст та містечок. Завданням міністра науки буде дбати про узгіднювання наукових дослідів та їхнє використовування в промисловості. Крім міністерства науки буде створена мабуть ще й окрема корпорація для розвитку науки і застосування в промислі.

В програмі діяльности уряду передбачена зміна дотеперішньої податкової системи, створення окремої ради для справ сільського господарства, зміна та поліпшення закону про допомогу безробітним та забезпечення канадських споживачів перед надто високими цінами та відсотками за товари, куповані на кредит. У зв'язку з тим буде змінений теж закон про відсотки від позичок у фінансових компаніях та закон про банкрутство. Крім цих головніших проєктів, парлямент буде займатися і дрібнішими справами, які виринуть у час сесії.

Нові сенатори з різних партій

Е. Меннінґ

Прем'єр П. Трюдо врешті іменував вісім сенаторів на опорожнених 16 сенаторських місць. При номінації Трюдо відступив від доперешіньої практики, згідно з якою призначувано сенаторів з урядової партії. Трюдо іменував лише трьох членів ліберальної партії; п'ять інших сенаторів належать до різних партій. Між іменованими є кол. албертський прем'єр Е. Меннінґ, дотеперішній голова Канадської збіжжевої ради В. МекНамара, кол. директор канадського робітничого конгресу та член кол. партії Сі-Сі-Еф, Е. Лявсон, робітничий діяч із Ванкуверу, п-і Т. Касґрайн, кол. виборча кандидатка з партії Сі-Сі-Еф.

Вісім опорожнених місць ще ждуть нових сенаторів.

Між дотеперішніми сенаторами є 34 адвокати, 22 купці і промисловці та один університетський професор, десять фармерів, один спенсіонований фабрикант бочок та один кол. робітничий діяч.

Українці мають тепер лише одного сенатора: проф. П. Юзика з Вінніпеґу.

Сенатори дістають річно 15,000.00 дол.

Короткі вістки

Два албертські міста Едмонтон та Калґарі зростають коштом малих албертських місцевостей. Із 1,600,000 албертців 54% живе в Едмонтоні й Калґарі. Малі албертські міста та оселі занепадають.

Федеральний уряд дозволив на продаж 6.3 трильйонів кубічних стіп земного ґазу до ЗДА, протягом 20 років. З продажу ґазу Канада дістане бл. 2 мільярди долярів. Ціна ґазу: 105% канадської ціни.

Повітряна лінія «Ер Кенада» замовила шість нових великих реактивних літаків Л-1011 для транспорту подорожніх у Канаді. Один літак зможе примістити 270 пасажирів. Літаки будуть доставлені 1972 р.

Провінційний уряд Квебеку заборонив ловлю в'юнів в затоці св. Лаврентія, бо ця риба затруєна хемікаліями. 300 рибалок через це втратимісцевостіло джерела прибутло джерело прибутку.

Торонтський щоденник «Телеґрам», що єдиний з канадських газет мав своє бюро та кореспондента в Москві, заповів, що закриває своє бюро. «Телеґрам» містив критичні статті про становище українців у СССР.

Західні фармери Канади плекають тепер більше свиней. На 1 червня в цілій Канаді фармери мали понад 7 мільйонів штук свиней, на 23% більше, як минулого року. У Саскачевані зросла годівля свиней цього року на 70%, в Манітобі на 44% і Алберті на 33%.

Директор канадської ради суспільної опіки сказав, що в Канаді кожного року втікає від батьків бл. 50,000 дітей нижче 16 року життя. Багато дітей відтак вертається завдяки допомозі суспільної опіки та поліції.

У південноамериканській країні Колюмбії землетрус знищив місцевості 300 миль на північний схід від столиці Боґоти. 30,000 осіб опинилося без даху над головою. Шкоди сягають пів мільйона долярів.

Починаючи з 31 жовтня ц.р., повітряні лінії ЗДА будуть дочисляти 1% більше за переліт на території ЗДА і 5.00 дол. при інших летах, щоб покрити кошти вдержання на літаках окремої охорони цід повітряних піратів.

Протягом тижня на терені ЗДА вибухли бомби в шістьох будинках, в тому в двох державних будинках і двох церквах, де більшість вірних мурини. Поліція не знайшла злочинців.

Фахівці обчислили, що американці в 1969 р. заплатили понад 60 мільярдів долярів за лікарську опіку, ліки та шпиталі. ЗДА хочуть тепер ввести загальне медичне забезпечення, яке річно буде коштувати понад 77 мільярдів долярів.

У Парижі на 86-ому році життя помер кол. французький прем'єр Е. Даляд'є, що з англійським прем'єром Н. Чемберленом у 1938 р. підписав т. зв. Мюнхенський договір з Гітлером, на основі якої відступлено Гітлерові Чехо-Словаччину.

Наталія Макарова, яка втекла з російського балету ім. Кірова в Лондоні, буде від грудня виступати в Американському балетному театрі.

В СССР на 620,000 лікарів є 450,000 жінок. В СССР, окрім лікарів, є ще понад пів мільйона фельдшерів, що працюють в амбуляторіях і лікують легкі захворіння.

Минулого року Японія виробила 2,600,000 автомобілів, з яких 281,162 продано до ЗДА. Між тими було 150,000 малих автомобілів „Тойота".

СССР запустив у простори два нові сателіти «Космос-368» і «Космос-369». Перший сателіт має інструменти, які мають перевірити, чи можна вдержати при житті тварини в міжплянетних просторах. Завдання «Космосу-369» не виявлено.

Англійський принц Чарлз побував на островах Фіджі, бл. 1700 миль на північний схід від Австралії. Він проголосив самостійним архипеляґ Фіджі, що складається з бл. 300 островів і досі належав до Англії. За те дістав у дарунку 75 забитих свиней, 12 живих черепах та овочі.

Парлямент та сенат індонезійської країни Камбоджі ухвалив постанову, що та держава стає з 1 листопада ц.р. республікою. Дотеперішній володар Камбоджі князь Н. Сіганук створив свій новий уряд у Пекіні під покровом комуністичного Китаю.

В. Куртіс, інженер-проєктувальник фірми Ґудір держить у руках 16 цалів високе колесо, що його вживатимуть до воза, що буде їздити по Місяці. Перед ним два невдалі проєкти коліс.

«СТАНОВИЩЕ В УНРАДІ ВИМАГАЄ ОЗДОРОВЛЕННЯ»

ЗАЯВА ПРОВІДНИКІВ УНДО

Президія партії Українського національно-демократичного об'єднання (УНДО) оголосила заяву, в якій домагається негайного скликання сесії УНРади (екзильного парляменту — Української Національної Ради) та виборів нових органів екзильного Державного центру, а саме президента і Виконавчого органу (екзильного уряду).

«Становище в УНРаді вимагає оздоровлення», кажуть провідники УНДО, які, даючи оцінку теперішнього стану, критикують «недемократичну сваволю».

Текст заяви:

«В Українській Національній Раді наприкінці червня 1970 р. трапилася подія, що є черговою ланкою в розбиванні Державного центру його теперішніми керівниками. Цього разу жертвою поступування цих керівників стали дві політичні організації, що не лише були основоположниками відновленого на чужині 1948 р. Державного центру УНР, але що їхні члени цей же Державний центр беззастережно й активно підтримували. Цими організаціями є: Українська революційно-демократична партія (УРДП) і Українське національно-демократичне об'єднання (УНДО).

Що стосується нашої організації, на засіданні президії УНРади 27 червня 1970 р. рішено прийняти в склад УНРади групу п. д-ра В. Федорончука, як нібито «законне представництво» нашої партії. До справи т. зв. «виборів» п. Федорончука ми повернемось у свій час і подамо їх аналізу. Покищо повідомляємо, що президія УНДО зайняла в цій справі становище в листі до голови УНРади п. Я. Маковецького.

В листі з 6 липня 1970 р. написано:

«У зв'язку з постановою президії Української Національної Ради з 27 червня 1970 у справі прийняття групи д-ра Федорончука до УНРади — заявляємо:

Ні д-р В. Федорончук, ні його група не мають права виступати під назвою нашої організації — Українського Національно-Демократичного Об'єднання; д-р В. Федорончук не провів у рамках УНДО ніяких виборів; він припинений у правах члена УНДО.

Отож просимо прийняти до відома, що д-р Василь Федорончук (також його група) в ніякому сенсі не репрезентують нашої партії на форумі УНРади».

«БЕЗЗАКОННЯ»

У даному випадку маємо нечуваний в історії демократичного парламентаризму акт сваволі. Випадкова більшість у президії УНРади присвоює собі право визначати, хто має репрезентувати нашу партію в українському передпарляменті. Цим актом сваволі порушено Тимчасовий закон, потоптано парляментарні принципи щодо невтручання у внутрішні справи партії, заперечено право нашої партії на автономію.

Найбільш прикрим моментом у цій смутній для УНРади і ДЦентру історії є факт, що цей акт сваволі і беззаконня стався під керівництвом голови УНРади і під патронатом президента, які з уваги на свій уряд мають обов'язок берегти закон, шанувати правопорядок і принципи демократичного парляментаризму.

Найбільш показовим для теперішніх стосунків у Національній Раді є трактування нашої партії на протязі останніх двох років, зокрема трактування нашої вимоги щодо змін у складі фракції. Згідно з Тимчасовим законом, провід партії визначає склад своєї фракції в УНРаді і проводить у ній зміни. На протязі свого існування не було випадку, щоб в УНРаді будьякій партії відмовлено в цьому праві. Перший раз це сталося в стосунку до нашої партії.

3 жовтня 1968 р. президія УНДО повідомила голову УНРади, що вона відкликала д-ра В. Федорончука зі складу своєї фракції і на його місце делеґувала до своєї фракції о. д-ра М. Коржана. Якби голова УНРади пошанував закон, наша вимога мала бути здійсненою на засіданні президії УНРади 12 жовтня 1968 р. Ал відтоді минуло більше як півтора року, а вона не здійснена.

Голова УНРади — з явною підтримкою президента — робив усе можливе, щоб справу відкласти. На наші запити не відповідав, інтерпеляції нашого представника в президії іґнорував. Голова ВО д-р А. Гіґоль за те, що інтервеніював в обороні правопорядку в відношенні до УНДО, наразився на публічні закиди з боку голови УНРади і президента.

Впродовж цього часу в усіх справах, що стосувалися нашої партії, голова УНРади виявляв разючу тенденційність проти УНДО. Така поведінка п. Я. Маковецького приневолила нас зробити висновки: президія УНДО доручила своєму представникові в президії УНРади заявити наше недовір'я голові УНРади.

Мета цієї тактики пп. Маковецького-Лівицького тепер очевидна: дати змогу п. Федорончукові створити «своє УНДО», яке повинно беззастережно слухати пп. Лівицького і Маковецького. Щоб п. Федорончук мав досить часу виконати це завдання, один рік не скликали засідання президії УНРади — випадок без прецеденту в історії відновленого ДЦ УНР. І п. Федорончук прийшов зі «своїм УНДО» на засідання президії 27 червня 1970. Голові УНРади вистачила його заява, що він провів вибори в УНДО, і він зголосив свою фракцію до УНРади.

«КАМПАНІЯ»

Щоб виправдати диверсію проти нашої партії, поведено проти УНДО пропаґандивну кампанію — різними засобами: в пресі, шептаною «поштою», листами в усі закутки української еміґрації, мовляв, УНДО зійшло з позицій УНР. А п. Федорончук повів кампанію наклепів проти поодиноких діячів нашої партії і свідому дезінформацію українського суспільства.

Наша організація, тоді під назвою «Українська національно-демократична партія», брала активну участь у будівництві Української Народньої Республіки на рідних землях. Її делеґати були на врочистому акті соборности на Софійській площі в Києві 22 січня 1919 р. З нашої партії вийшли тисячі борців за УНР під час визвольних змагань. Наша партія була співтворцем УНРади 1948 р. і до сьогодні дуже активно спричинилася до існування Державного центру на чужині.

В безконечній кількості заяв, декларацій та офіційних виступів на форумі УНРади і поза нею представники УНДО понад усякий сумнів довели, що УНДО стоїть на позиціях УНР. Ми вважаємо нижче нашої гідности відповідати на ті наклепи й образи, які дехто — використовуючи навіть засоби Державного центру — розповсюджує проти нашої організації чи проти її діячів.

Ми вимагаємо від пп. М. Лівицького, Я. Маковецького і В. Федорончука — головних ініціяторів і виконавців нагінки на УНДО — подати конкретні факти і конкретні документи, які доводили б, що наша організація чи будьхто з її діячів нібито зійшли з позицій УНР чи національної самостійности.

Про цю нагінку (подібна кампанія наклепів проводиться проти законного керівництва УРДП) згадуємо тільки тому, що ми свідомі великої шкоди для української справи з того, що тепер діється навколо Державного Центру. У страхітливий спосіб шириться цинізм, дволичність, аморальність у засобах боротьби, психологічний терор супроти інакомислячих, організована дезінформація нашого суспільства.

«БОРОТЬБА» ЗА ЩО?

І заради чого це все? Щоб кілька панів могли безконтрольно господарювати в органах Державного центру; щоб не було ніякої опозиції, тобто щоб не було демократії в ДЦ УНР; щоб керівники ДЦ могли без перешкоди заспокоювати громадську думку, мовляв, будьте спокійні, ми ведемо визвольну акцію.

А тим часом «визвольна боротьба» зредукована до боротьби «за владу».

Це неминуче тягне за собою кризу за кризою, що розбиває рештки наших політичних організацій (треба нагадати, що політика розбивання партій стосується не тільки до УНДО, її застосовано й до УРДП).

Політика розбивання наших організацій іде далі, для цього маємо кричущі приклади на громадському терені у США — заходи проти Асоціяції, проти Українського Робітничого Союзу, саме проти таких організацій, які льояльно ставляться до ДЦ УНР. Наше суспільство змучене такою роботою, огірчене і зневірене, втікає від громадського життя.

З жалем і болем приймаємо ті самі вістки з різних країн української діяспори: упродовж року значно змаліло зацікавлення справами УНРади і Державного центру.

Шкода з цього велика, шкода подвійна.

Бо за останні роки посилився терор в Україні, поширюється русифікація, продовжуються репресії проти діячів культури; освічену молодь і висококваліфікованих фахівців вивозять за межі України, нашу батьківщину (головно міста й важливі центри економічного життя) заселяють росіянами, велетенські маси народнього добра вивозять з України, без ніякої компенсації.

З другого ж боку, в Україні виросла нова ґенерація мужніх, ідейних, національно свідомих, політично вироблених людей, які ставлять спротив окупантові, незважаючи на терор і залякування.

(закінчення на 3 стор.)

ЗВІДКИ ПІШЛА ГЛАГОЛИЦЯ?

(яр) У найновішому числі чеського журналу «Славія» Вацлав Поляк вказує на можливість походження глаголиці з грузинської абетки.

На відміну від усіх дотеперішніх пояснень він інтерпретує відоме місце з „Житія Костянтина" «руськими письмени» як пізнішу помилку писця, замість первісного «гурськими письмени».

Наприкінці статті подане паралельне зіставлення буков глаголиці і старого грузинського письма.

ДІФЕНБЕЙКЕР РОЗКАЗУЄ ПРО ПОЇЗДКУ В УКРАЇНУ

Київські міністри бояться «націоналістичної» поради

ВІННІПЕЗЬКИЙ БЕНКЕТ НА ЧЕСТЬ ДІФЕНБЕЙКЕРА: промовляє о. митрат В. Кушнір; біля нього кол. прем'єр Канади

Кол. прем'єр Канади Джон Діфенбейкер, бувши в Києві, радив створити український консулят в Оттаві і канадський у Києві, але представники київського уряду сказали: ні. Про це особисто розказав Діфенбейкер у Вінніпезі на бенкеті, організованому на його честь.

Канадського гостя приймали заступник прем'єра УССР Тронько і заступник міністра закордонних справ Мартиненко. Спочатку вони слухали, виявляючи зацікавлення. Але швидко почали висувати арґументи проти консуляту. Мартиненко сказав, що угода між Канадою і СССР передбачає творення консулятів. Діфенбейкер відповів, що Україна, як суверенна держава, може створити власний консулят. «Це навіть буде доказом, що Україна справді незалежна нація».

Тоді «заступник міністра закордонних справ заявив, що я маю інакше розуміння значення незалежної держави, як народ Совєтського Союзу». Совєтські амбасадори у світі є представниками всіх совєтських республік. Мартиненко сказав Діфенбейкерові, що його пропозиція (в справі консуляту) така, як у буржуазних націоналістів».

Якби канадський уряд виявив зацікавлення справою консулятів, то міг би зробити «формальну заяву», сказав Діфенбейкер.

Тронько нарікав на українські газети в Канаді. Критикував теж канадські газети за репортажі про його відвідини на «Експо-67».

Між українцями Канади є воєнні злочинці. Українські газети друкують «погані статті» про «якесь поневолення» України.

Мартиненко з гордістю заявив, що майже половина совєтських амбасадорів у світі — то українці.

Українські краєвиди і люди подобались Діфенбейкерові. Колгоспне господарство зробило погане враження на гостя. Діфенбейкер чув нарікання на Хрущова, який захоплювався кукурудзою і не розумівся на хліборобстві.

Потрібно більш інформувати

На зібранні у Вінніпезі для відзначення річниці IV архиєпископського синоду ухвалено резолюцію збільшити інформацію про Українську помісну Церкву, про її стан та «законні і слушні домагання».

Найпотрібніші матеріяли треба видати чужими мовами «в найкоротшому часі».

«ТРИВОГА ЗРОСТАЄ» КАЖЕ ПАПА

«Наша тривога тепер зростає через небезпеку конфліктів, що охоплюють щораз більше країн і набирають розміру великої жахливої пожежі», сказав папа Павло VI у слові до американського президента.

Президент Ніксон, відвідуючи Павла VI у Ватикані, сказав, що духовий вплив Церкви і, зокрема, папи Павла має велике значення для справи світового миру.

РЕЛІГІЙНІ ВИДАННЯ В ЮГОСЛАВІЇ

Протягом минулих п'ятьох років кількість релігійних видань у Югославії збільшилася вчетверо. Найбільше католицьких видань, друге місце належить секті адвентистів, третє місце — Православній Церкві Сербії.

Таку статистику подав югославський інформаційний осередок у Ню Йорку, що є бюром югославського уряду.

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

Централя Едмонтонської єпархії пересилає щопонеділка о 9-ій годині вечора півгодинні програми з французької радіостанції в Едмонтоні.

19 жовтня: Здорова родина — здоровий народ (о. М. Ничка ЧСВВ).

26 жовтня: друга доповідь о. Нички з тієї серії.

2 листопада: роковини Листопадового зриву.

«КАРПАТИ»

Львівська футбольна команда «Карпати» пробивається вперед. Львів'яни виграли з казанським «Рубіном» 6:0. «Знову порадували своїх шанувальників чудовою грою», повідомляє київська «Радянська Україна», 10 жовтня.

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД ЛУКЖ У ВАНКУВЕРІ

Як поліпшити працю ЛУКЖ?

(іп) У Ванкувері 17 жовтня буде окружний з'їзд відділів ЛУКЖ Британської Колюмбії.

З'їзд відбувається в Українському католицькому центрі.

У програмі є дискусія: «Як поліпшити працю ЛУКЖ?» Участь беруть дві представниці з Ванкуверу і дві з Едмонтону (К. Чічак та М. Пастушенко). Дискусією керує голова єпархіяльної управи ЛУКЖ К. Петецька.

Буде теж інформаційна доповідь А. Буртняк про теперішню діяльність ЛУКЖ, про журнал ЛУКЖ та єпархіяльний музей.

Того дня ввечері відбудеться святкова програма для відзначення Дня ЛУКЖ. Промову виголосить М. Пастушенко з Едмонтону. Отець Б. Ганушевський буде говорити про ухвали IV архиєпископського синоду, що відбувся торік у Римі. На закінчення буде короткий концерт під керуванням о. Б. Слободи ЧСВВ.

В час програми промовцями будуть теж о. протопресвітер С. Чеховський та о. Б. Слобода.

Окружний з'їзд у Ванкувері добре підготований. Він буде і цікавий, і корисний.

З Ванкуверу члени єпархіяльної управи ЛУКЖ А. Буртняк, К. Чічак і М. Пастушенко поїдуть відвідати відділи ЛУКЖ в інші місцевості, як Вікторія, Порт Алберні, Ню Вестмінстер, Серрі, Річмонд, Чілевок. Поїздка автом буде тривати цілий тиждень.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (26)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Архиерей під'їздив до гетьманової кватири. На майдані стояло декілька гармат з дулами зверненими на табір. Гарматчики мили колеса і чистили дула, молодші приглядалися до замків, обмацуючи їх пальцями. — От з такої, як у роту попадеш, то менше половини не зметеш, — Каша вишкварки і червона підливка. Більш нiщо.

— З отсеї-о, — говорив другий, — раз я мало у ворожу головну кватиру не попав. Наставив я її просто на сам димар, з котрого ще й курилося, — видно, для генералів обід варили. Але надбіг старшина, глянув крізь скла і гукнув, щоб «напів градуса піднести!» Підняли, і куля перелетіла понад кришу тай зарилася в городі. Таку-о, яму вирила! А по-моєму, то попала б була прямо на самий стіл, саме у миску з генеральським борщем.

— До борщу галушку післав би, — засміявся котрийсь.

— Подавилися б. Так що ж! Ученим нашим здається, що вони все краще від нас уміють. Постривай! Не дав би я своїх двоє очей за твої чотири.

— Бо що живе око, то не скло.

— Очі Бог дає, а скло чоловік робить, чоловік Богові не рівня.

Архиерей підійшов до варт. Подав клич, сказав, що до хворого гетьмана зі святою сповіддю іде, — пропустили.

* * *

Гетьман лежав на постелі, підпертий лівою рукою, а правою по карті водив.

Побачивши бажаного посла, карту в трубу скрутив і за ліжко поставив.

— Сідай служителю Господній — промовив, показуючи на столець біля ліжка.

— Я тепер «адвокат дияболі», а не служитель Бога, — відповів архиерей.

— Що ти не лиш на його адвоката, але й на самого диявола виглядаєш, це воно так, — і гетьман усміхаючися блиснув своїми здоровими зубами. Архиерей хрестився, ніби мух відганяв.

— Іване Степановичу, — казав, — несправедливо ти зневажаєш свого повірника.

— Не хочу, щоб повірник зневажав мене. Знаєш, все так роби: заки хтось тобі ногу підставить, підстав перш йому.

— По-християнськи?!

— Такі то ми християни, ваше високопреосвященство. Де Христос, а де ми? Де-де-де!

— Правда. Христос казав віддати Богові, що Боже, а кесареві, що єгоже. А ми й Боже кесарям у пельку сунемо, — на!

— Як ти це розумієш?

— Всіляко. От хоч би й мене взяти. Все таки я якась духовна особа, чоловік, значиться, Божий. А не забирають же всього від мене для моїх кесарів? В мого теперішнього кесаря, — (не показуючи пальцем на його), двадцять сотнарів золота (дай йому, Боже, наперед більше), а в мене пальці з чобіт визирають.

Гетьман прижмурив одно око і, жартуючи, казав: — Бо нехай би духовна персона не вправлялася в карто- і в костеметанію. Нехай би так часто і з пильністю, вартною ліпшої справи, не осушувала кубків, розтруганів, чарок і всякої другої горлуугодної посуди, хай би з шинкарками, гарфярками і всякими другими жрекинями її милости богині Гедоне жертв повсякнощних їй не приносила, — от і не нарікала б тоді.

Розстрига, замість репліки, вишкірив свої рідкі зуби: — Гарно сказане, їй Богу, гарно, аж оскома пішла. Та куди мені до того! куди! Сухо в жмені, а пусто в кишені, куди не йду, біду веду, горем поганяю.

— Пособлю ближньому у його горюванні, да не терзаються сили його.

— Котрі він жертвує для добра і слави його милости гетьмана Мазепи.

— Що нового?

— Багато...

— Перше?

— Кочубей.

— Друге?

— Станіслав.

— Третє?

— Король Карло.

— Починай вашець з Кочубея.

Архиерей відкрив уста, підняв брови, висунув очі з глибоких орбіт, але гетьман поклав нараз руку на плече: — Гов!

— Як звалася тая привaблива персона, з котрою преосвященність ваша, заки алектор возглаголав двічі, спустила два голлендерські дукати?

Труп'яча головка всунулася в рамена і порскнула сміхом: — Сузанна, милосте ваша, Сузанна... Але звідки милість ваша навіть про таку нікчемну дрібницю знають?

— Гетьман Мазепа все знає. — Затям собі, архиерею... А тепер: Кочубей.

— Кочубей новий донос до царя післав.

— Певно?

— Як Бог на небі. Царевичеві цей донос доставив, а царевич батькові переслав.

— То недобре.

— І я так гадаю.

— Що робити?

— Клин клином вибивають.

— Себто?

— Післати лист до царя, що Кочубей інтригу між гетьманом і царем затіяв, маючи на гадці розбити їх дійствія воєнні совокупнії.

Гетьман подумав, хвилину: — Гаразд. Пиши. На столі є все потрібне.

— Розстрига сів, гетьман став диктувати лист.

Писар ледви настигав писати під скорий диктат.

— Скінчив?

— Так.

— Прочитай!

Розстрига прочитав письмо, гетьман поправив дещо і казав переписати начисто, вважаючи, щоб ні одної похибки не було. Тоді ще раз провірив і підписав. — Готово. А тепер перейдемо до другого пункту, себто до короля Станіслава. Що він?

— Не хотів би я бути в його шкурі.

— Ов!

— А так. Взагалі тепер людям умним і чесним нема що жити на світі, — і позбавлений престолу владика важко зітхнув.

— Мабуть, на себе натякаєш, — замітив гетьман.

— Суєту житейскую і нікчемність мірскую бачу. Ні честь, ні розум, ані пильна праця тепер ціни не мають.

— Проповідь остав на ті часи, як знов митрополитом станеш. Про Станіслава глаголи.

— Станіслав, як горох при дорозі, — хто не хоче, — скубне. Хоч Карло інсиґнії королівські від Августа відібрав, Станіслав за корону дрижить. Цар її вже й знаменитому Євгенієві Савойському предкладав.

— І що?

— На щастя Станіслава, знаменитий імперський полководець до корони польської не палиться. Взагалі цар нікого не минає, щоб Лещинського позбавити корони. І до Англії і до Людвика XIV і до голяндських штатів, до всяких дверей стукає.

— Не все біблійні слова „стукайте, а отверзеться вам" справджуються в життю. Европа не хоче, щоб Росія стала европейською державою. Небезпечно медведя у пасіку впускати... А що ж поляки?

— Дальше конфедерують, одні за лясом, а другі за Сасом, ті другі не від того, щоб пальці при царському огнищі погріти.

— Невже ж?

— Прімас, куявський біскуп, люблинський і мазовецький воєводи, коронний підканцлер, — беруть.

— Що ти кажеш?

— Спитай, ваша милосте, царського посла Украïнцева.

— То зле, бо Лещинський чоловік порядний, але не багатий, грішми проти грошей воювати не може. Зате великого протектора має, короля Карла.

— Карло протеґує його так, як пустельника медвідь, коли ваша милість чув тую казку.

— Як ведмідь каменем муху на лобі сплячого пустельника вбив? — Чув.

— А так. Карло не знає польських панів, накладає на них і на міста великі контрибуції і не шанує католицького костьола. Тим він Станіславові ведмежу прислугу робить. Відштовхує від нього поляків.

— А що ж Станіслав переказує мені? — спитав гетьман.

— І питати не треба. Потопаючому і бритва пором. Станіслав згідний піти на зустріч бажанням вашої вельможности, бо мусить. Годиться, навіть на те, щоб ґваранцію король Карло підписав.

Гетьман відітхнув. — А тепер до третього пункту перейдемо і до найважливішого. Що рішив Карло, — відповідай!

Болгарин встав, відкашельнув, випрямився і його труп'яча головка набрала такої важливої міни, якої гетьман ніколи в нього не бачив.

— Не представляй комедії, кажи! — наглив Мазепа.

— Терпіння, ваша милосте, терпіння! Це така благодать, якої з легкої руки не дають.

— Чого ж ти хочеш, діравий міху, кажи!

Болгарин показав на свої драні чоботи, на заболочену рясу, на сорочку давно не прану: — Ось як виглядає довірений резістент по найсекретнішим ділам його милости гетьмана Івана Степановича Мазепи!

Гетьман глянув на нього і мусів признати, що виглядав він погано. — Ніби з дівками дрався. Коли ти, розстриго, поступиш на праву путь, коли?

— Коли Бог дасть, — відповів той. — Та я не один такий на світі.

M I K E ' S
Watchmakers - Jewellers
10542 - 97 St. — Edmonton
Направа і продаж різного роду годинників та перстенів по умірковaних цінах
М. Грушецкий, власник

«ВЕЧІРНЯ ГОДИНА»

Слухайте нову українську релігійно-побутову радіопрограму «Вечірня година» щовівтірка о год. 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції.

Радіопрограму ведуть оо. василіяни Алберти.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стрт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Німецький ресторан у баварському стилі

Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблук та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.
Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.
Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRAUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

«СТАНОВИЩЕ В УНРАДІ ВИМАГАЄ ОЗДОРОВЛЕННЯ»

(закінчення з 2 стор.)

З їхніх кіл вийшла політична література, яка привернула до себе увагу найповажнішої преси Заходу та дослідників. Цей спротив виявляє наявність у нашому народі великих моральних і національних цінностей; показує високий рівень жертвенности нашого народу.

Яка разюча диспропорція порівняно зі станом політичного життя на еміграції!

Цей опір — з кожного погляду справедливий, бо спирається на Заяві ОН про права людини — коштує українському народові дуже дорого. За вірогідними даними з того боку, у тюрмах і концтаборах СССР перебуває, бл. 170,000 політичних в'язнів. Відомо також, що найбільший відсоток в'язнів становлять українці. Отже, десятки тисяч, а може, й більше, найідейнішого, переважно молодого й інтелігентного, елементу загибають у тюрмах і таборах.

Як можна бути байдужими супроти їхньої долі? Як можна пасивно ставитися до того, що діється в Україні? Як можна не реаґувати, коли окупант присудив наш народ на винародовлення шляхом русифікації?

Ті українці, що живуть в умовах свободи на Заході, мають певні обов'язки супроти поневоленого народу. А перший, хто має такі обов'язки, це органи Державного центру, починаючи від президента і голови УНРади. Вони повинні консолідувати, гуртувати і мобілізовувати сили нашого суспільства в діяспорі і скерувати їх на оборону рідного народу. Завдання важке, але й почесне.

Тим часом їхня увага й головне зусилля скеровані на боротьбу «за владу» і за монопольне панування в системі Державного центру УНР, за усунення кожної незалежної думки з органів ДЦ. В результаті — розбивання політичних партій, підривання льояльних УНРаді та Державному центрові громадських організацій і, найстрашніше на еміграції, поглиблення внутрішньої боротьби.

«ГОЛОВНІ ЗАВДАННЯ»

Державний центр УНР має — в нашому розумінні головні завдання:

1. Бути символом української державности, речником прагнень українського народу до своєї національної незалежности, виразником ідейної та організаційної таглости останньої, волею українського народу на своїй землі створеної, держави — Української Народньої Республіки;

2. Бути перед зовнішнім світом постійною маніфестацією того історичного факту, що створена 22 січня 1918 і 1919 рр. Українська Народня Республіка є державним ідеалом українського народу, а Українська СССР є твором, що її російський комуністичний окупант — шляхом збройної агресії — накинув нашому народові;

3. Бути центральним органом української визвольної політики й оборони українського народу;

4. Бути базою якнайширшої консолідації всіх політичних угруповань, які стоять на платформі української державности і самостійности;

5. Бути доказом для зовнішнього світу, що українці, опинившися в умовах свободи, здібні власними силами створити політичний центр, який був би виразником демократичних тенденцій нашого народу.

Теперішні керівники, головно президент М. Лівицький і голова УНРади Я. Маковецький, зовсім ігнорують ці завдання. З жалем приходиться нам ствердити цей факт. Вважаємо за наш обов'язок публічно це висловити, щоб українська громада знала, в якому стані перебуває сьогодні Державний центр Української Народньої Республіки.

ЗА «ОЗДОРОВЛЕННЯ»

Цього стану толерувати не можна. Українське суспільство на еміграції мусить більше ніж досі цікавитися справами Державного центру, зокрема тим, що робиться на терені УНРади. Ситуація в УНРаді вимагає оздоровлення.

Треба покласти край сваволі і беззаконню. Треба звільнити Державний центр від диктаторства і тоталітаризму. Державний центр УНР є демократичною установою, отож у всіх його органах має панувати демократія і законність. Праця всіх органів, починаючи від президента, має бути контрольована.

Контроля — це функція опозиції, яка повинна мати повне право громадянства в УНРаді. Усування опозиції з Національної Ради, що саме тепер відбувається, є проявом тоталітарних тенденцій. Проти цього мусить виступити українська громадськість; проти цього якнайрішучіше протестує УНДО.

Українська Народня Республіка була демократичною державою, як довго існувала на рідних землях; отож і ДЦ УНР, відновлений 1948 року створенням УНРади, має залишитися демократичною установою.

На 6-ій сесії УНРади прийнято постанову поширити суспільну базу Державного центру шляхом притягнення представників позапартійної громадськости. Перший голова Виконавчого Органу після сесії, д-р А. Фіголь, випрацював правильник виборів для громадського сектора. Одначе його правильник був збойкотований, бо для відповідальних за долю цілої осіб було важливішим усунути д-ра Фіголя від праці у ВО, ніж провести в життя ухвалу сесії.

Недавно керівники ДЦ розіслали новий правильник. Ми вважаємо, що ця справа вимагає беззастережного довір'я до тих осіб, що мали б цю діяю проводити. Сьогоднішнє керівництво ДЦ не дає ніяких гарантій, що воно зможе провести цю дію так, щоб до УНРади ввійшли справжні незалежні представники тієї громадськости, яка дотепер фінансово підтримувала ДЦ і, таким чином, уможливила його існування.

Маючи на увазі дотеперішню поведінку нинішніх керівників ДЦ, мусимо висловити побоювання, що думка сесії — привести до УНРади безпартійну громадськість — буде звихнена і до УНРади вони впровадять лише таких осіб, які будуть беззастережно коритися наказам пп. Лівицького і Маковецького.

УНРада (з виключенням самозванчих груп, які є продуктом політики розбивання партій) повинна чимшвидше відбути свою чергову сесію — з найважливішою метою: вибрати нове керівництво органів Державного центру УНР.

Тільки тоді нововибрані органи Державного центру, які не будуть ототожнювати визвольну боротьбу нації зі своєю боротьбою за владу, які не будуть думати, що УНР — це їхні особи, зможуть виконати ті завдання, які сьогодні найконечніші: встановити внутрішній мир в українському суспільстві на еміґрації і зацікавити його становищем, подіями і процесами в Україні.

Це передумова для того, щоб мобілізувати всі сили української політичної еміґрації, найбільшої в історії нашого народу, на допомогу українському народові.

Президія Українського національно-демократичного об'єднання: д-р Любомир Макарушка — головний секретар; д-р Олекса Яворський — виконуючий обов'язки голови; Михайло Добрянський — член президії УНРади від УНДО; за управу крайової організації УНДО в США: інж. Дмитро Кузик, д-р Євген Перейма».

ОГЛЯНЬТЕ ВИСТАВКУ ШКІЛЬНИХ ПІДРУЧНИКІВ

Конференція вчителів української мови

В Емонтоні 24 і 25 жовтня буде конференція вчителів українськоі мови державних і приватних (рідних) шкіл.

За повідомленням Шкільної ради едмонтонського відділу КУК, конференція відбудеться в сепаратній школі ім. св. Василія, 10210 - 115 авеню.

ПРОГРАМА. Конференція в суботу 24 жовтня матиме таку програму.

Реєстрація починається о 9-ій годині. Потім — відкриття збірання. Далі, показова лекція п-і О. Лукомської з учнями рідної школи катедральної парафії св. Івана, дискусія і перерва; показова лекція п-і К. Турко з учнями — початківцями, дискусія.

Пополудні о 2.30 доповідь п. Д. Погрзничного «Методика розмовної лекції української мови»; доповідь п. Ю. Стефаника «Деякі проблеми української мови і літератури», запити й дискусія.

Книгарня п. Б. Мельничука влаштовує виставку рідношкільних підручників.

ВІЧЕ. У неділю, 25 жовтня, о 3-ій годині пополудні в залі УНО, 10629 - 98 вул., буде шкільне віче з доповіддю інсп. І. Бодначука з Торонта на тему «Уніфікація програм та підручники в наших рідних школах». По доповіді — запити і дискусія.

Шкільний комітет запрошує до участи батьків і все українське громадянство.

ВІДЗНАЧАТЬ 25-РІЧЧЯ ПЛАСТУ В ЕДМОНТОНІ

(ос) 25 років тому, зразу після закінчення другої світової війни, скрізь, де були українці на переселенні, Пласт почав відновлювати свою діяльність. Хоч ніхто не був певний завтрішнього дня, всупереч всій безперспективності ситуації, на заклик пластових провідників, в ряди Пласту поступали дослівно тисячі старшої і молодшої молоді, і закипіла буйна праця. Та молодь із-перед 25 років — сьогодні вже зрілі громадяни і громадянки різних країн світу, а та організація, Пласт, пішла з нею в світ і виявила себе такою ж життєздатною, як і молодь.

Понад 7,000 організованого пластунства діє під сучасну пору у вільних країнах світу і виховує нові покоління на службу українській спільноті.

Станична старшина в Едмонтоні, на зборах ранньою весною ц.р., вирішила відзначити 25-річчя відновлення Пласту окремими святкуваннями. Координатором вибрано пл. сен-ку Ольгу Саварин. Пляни поволі здійснюються, і за три тижні громадянство Едмонтону зможе погляди ти не тільки на пройдений шлях Пласту, а й на його членство в Едмонтоні, на працю і здобутки.

Пласт старається розумно інтеґрувати себе і помагає іншим розумно інтеґрувати себе в оточення, але при тім дбає про збереження української ідентичности і служить своїй спільноті.

8 листопада. Про пластову діяльність можна буде довідатися, відвідуючи пластову виставку в Українському Народньому Домі в неділю, 8 листопада, о год. 3:00 попол. Виставка матиме кілька відділів: відділ пластової преси і видань за останні 25 років (пл. сен. З. Васараб), відділ пл. преси і видань в Едмонтоні (п. І. Сталник і пл. сен. С. Климкович), відділ вишивок, кераміки та прикрас (пл. сен. О. Манастирська) і відділ станичної хроніки (пл. сен. Н. Цинцар). Напися будуть роботи п. І. Кухаришина.

Того ж самого дня, в горішній залі УНДому заходами Пластприяту, відбудеться парадний чай, з мистецькою програмою. За цей чай відповідає комітет пань з п-і С. Солтикевич на чолі. Чай наливатимуть голови різних місцевих організацій, а розноситимуть пластунки.

Святкування почнуться в катедральній церкві св. Йосафата о 8.30 ранку Службою Божою, яку відправить пл. сен. о. В. Тарнавський. У часть усіх пластунів і пластунок в однострях обов'язкова, а батьків, пластприятелів і громадянства — дуже побажана.

Збірку під церквами, цим разом на вишкільний фонд пластових виховників, веде осередок праці едмонтонського сеньйорату, на чолі із пл. сен. Т. Слабим. Пласт постійно вишколює своїх провідників, і на це завжди треба багато грошей, тож Станиця надіється, що громада буде щедрою для Пласту.

За програмку і «однодніввку» — відповідають пл. сен. П. Саварин, ст. пл-и І. Гарах, і Л. Маркевич та ст. пл-ки І. Кухаришин і І. Кушка.

На чаї і виставці можна буде купити деякі пластові експонати-вироби і пластову однодніввку.

15 листопада. Тиждень пластуна закінчиться концертом у неділю, 15 листопада, о 3-ій годині пополудні в будинку УНО. За цей виступ відповідає пл. сен-ка М. Дитиняк, з пл. сен-ками М. Татчин і С. Трильовським. У програмі буде виступ пластового хору під диригентурою пл. сен-ки М. Дитиняк, пластової оркестри під диригентурою проф. С. Яременка, хороводи під проводом п-і Н. Маївської, виступ новацтва під проводом гнїздової пл. сен. М. Татчин, декламації віршів, вежі, тощо, а також слово станичного пл. сен. П. Саварина. За мистецьке оформлення зали (на виставку, чай і концерт) відповідають п. В. Бурак та ст. пл-и Л. Маркевич і І. Гарах.

Проби хорів, оркестри і танців відбуваються в домі УНО і школі церкви св. Юрія.

У понеділок 16 листопада о 9 год. вечора з нагоди Тижня пластуна буде пластова радіопрограма (в серії радіопередач Централі Едмонтонської епархії) з едмонтонської французької радіостанції.

«УВісті» вмістять декілька інформаційних статтей про Пласт.

Громадянство просимо про участь у пластових святкуваннях. Едмонтонський Пласт співпрацював і співпрацює з усіма місцевими організаціями. Тепер є нагода виявити щире ставлення до Пласту.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 18 жовтня:

від год. 12.30 до 5 попол. базар і продаж домашнього печива відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії в парафіяльній залі, 65 вул. і 120 авеню.

* * *

о 3 год. попол. в долішній залі УНО, 10629 - 98 вул.: загальні збори Комітету сприяння Українській Національній Раді.

* * *

о 3-ій год. попол. в залі УНО: осінній чай ОУК (д-р Марія Кейван читатиме уривки зі своїх творів).

* * *

Субота, 29 жовтня:

о 7 год. веч. в УНДомі: осінні вечерниці катедрального відділу БУК.

УКРАЇНСЬКА МОВА У ШКОЛАХ ЕДМОНТОНУ

Цього року є 937 учнів; торік було 573

Цього шкільного року, що почався минулого місяця, значно збільшилася кількість учнів, що вивчають українську мову в державних школах Едмонтону: торік було 573; тепер є 937.

СТАТИСТИКА

У прилюдних (публічних) школах навчається найбільше: 474, з того в 7-ій класі — 164, у 8-ій класі — 115, у вищих клясах — 195.

1. Гайлендс (учитель п. В. Муканик): 7 кл. — 33; 8 кл. — 28; разом 61.
2. Кіларні (вчителька п-і В. Гемпил): 7 кл. — 34; 8 кл. — 18; разом 52.
3. Лотон (учителька п-і С. Юрківська): 7 кл. — 52; 8 кл. — 45; разом 97.
4. Ріверс (учителька п-а А. Романюк): 7 кл. — 30; 8 кл. — 24; разом 54.
5. Нютон (учитель п. С. Середа): 7 кл. — 15.
6. Вікторія Г. С. (учитель п. Є. Звоздецький) — у першому півріччі — 95 учнів; у другому, сподіваються, буде 100.

У сепаратних школах є 417 учнів, з цього у 7-ій клясі — 157, у 8-ій клясі — 108, у 10-ій клясі — 57, в 11-ій клясі — 57, у 12-ій клясі — 38.

1. Голі Крос (учитель п. П. Сорочук): 7 кл. — 15; 8 кл. — 16; разом 31.
2. О'Лірі (вчительки п-і Петраш і п-і Турко): 10 кл. — 25; 11 кл. — 17; 12 кл. — 3; разом 45.
3. Ст. Бесіл (учитель п. Г. Порохівник): 7 кл. — 26.
4. Ст. Катрін (учитель п. В. Коблюк): 7 кл. — 20; 8 кл. — 22; разом 42.
5. Ст. Сесілі (учитель п. Л. Василиця): 7 кл. — 34; 8 кл. — 37; разом 71.
6. Ст Френсіс учитель п. М. Мочульський): 7 кл. — 21; 8 кл. — 18; разом 39.
7. Ст. Кевін (учителька п-а М. Задорожна): 7 кл. — 19.
8. Ст. Ніколас (учитель п. Сирник): 7 кл. — 22; 8 кл. — 15; разом 37.
9. Ст. Джозеф (учитель п. Р. Войтюк): 10 кл. (перше півріччя) — 32; у другому півріччі: 11 кл. — 40; 12 кл. — 35; разом 102.

На курсах українознавства ім. Ів. Франка (вчителька п-і К. Турко) навчається 46 учнів, які одержують за це кредити, як у державних школах: 10 кл. — 20; 11 кл. — 21; 12 кл. — 5.

Загальна статистика прилюдних і сепаратних шкіл та курсів українознавства: 7 кл. — 321; 8 кл. — 223; вищі кляси — 393; разом 937.

Є ЗРУШЕННЯ

«Припускаю, що ця статистика буде цікава всім», сказав «УВістям» п. Сидір Горецький, голова Шкільної ради едмонтонського відділу КУК. «Додайте, що, крім листових інформацій, деякі я одержав телефоном. Можливо, що десь у цій статистиці могла трапитись якась помилка. В кожному разі кількість учнів, що в державних школах Едмонтону вивчають українську мову, дуже зросла. Всі, що в цьому допомогли, заслуговують на нашу вдячність».

Останнім часом в Едмонтоні на шкільному відтинку сталося деяке зрушення. Стан куди кращий, ніж був. Проте ще й тепер дуже незадовільний. Наприклад, у південній частині міста є тільки одна школа, де навчають української мови, і то тільки в одній клясі. І це вже поступ, бо торік не було ні однієї школи.

Величезна більшість едмонтонських учнів, що вивчають українську мову, це діти українських батьків. Та не всі. Є між ними високий відсоток дітей мішаних подружж; є також діти зовсім неукраїнського роду.

«У моїй клясі, сказав п. Гр. Порохівник, учитель сепаратної школи ім. св. Василія, є 26 учнів, що вивчають українську мову. Тільки шість із них походять з українських родин». Той учитель сказав, що деякі українки, які вийшли заміж за неукраїнців, дуже дбають, щоб дати своїй дитині знання української мови.

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ВЛАСНИКИ ЛІТНИХ ДОМІВ (КОТЕДЖІВ)

Власники житлових будинків, що вживалися в час вакацій або для розваги

* * * * * *

ВИ МОЖЕТЕ МАТИ ПРАВО НА

переоцінку та знижку податку:

- Коли з будинку користано виключно під час вакацій або в час розваги протягом минулого року і
- коли ви та члени вашої родини не жили у вашому будинку більше як 120 днів протягом згаданого минулого року та
- коли ви не мали ніякого прибутку з того будинку в формі платні за винайм протягом того самого року і
- коли ви постараєтеся про посвідку на те й пред'явите її не пізніше 15 листопада попереднього року.

* * * * * *

Щоб могти користати з цієї знижки податку (в 1971 р.)

ви мусите подати посвідку до 15 листопада (1970 р.)

у вашому власному муніципальному уряді, де платите податки

DEPARTMENT OF MUNICIPAL AFFAIRS
PROVINCE OF ALBERTA

A. W. MORRISON, Deputy Minister
F. C. COLBORNE, Minister

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5768 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ЧЕРЕЗ ОТТАВУ ДО НЮ ЙОРКУ

Оттава і Пекін вирішили встановити дипломатичні відносини. На знак протесту амбасадор китайського націоналістичного уряду вже покинув столицю Канади. Американці роблять досить кислу міну, але трудно вгадати, чи у Вашінгтоні справді цим дуже вражені.

Тайваньському урядові залежить на престижі і на зв'язках. Амбасадор Чан Кай-ші протягом минулих місяців робив багато заходів, щоб переконати канадців, а через них їхній уряд, не визнавати пекінського режиму. Опубліковано багато інформаційного матеріялу, були інформаційні доповіді та інші виступи. Дипломати Чан Кай-ші казали, що Оттава може дуже добре торгувати з Пекіном, не визнаючи комуністичного уряду Китаю. Вони доводили, що ті держави, які мають своїх дипломатів у Пекіні, не збільшили торгівлі з Китаєм. Мао Цзе-дун, коли потребуватиме канадської пшениці, купить її, і не мавши дипломатичних зв'язків з Канадою.

Усі ці докази не спинили оттавсько-пекінських розмов. Багато хто в Оттаві хотів визнання двох Китаїв. Але на це не погоджувався ні уряд Чан Кай-ші, ні уряд Мао Цзе-дуна. Оттавський уряд накінець сказав, що визнає Пекін, і дотеперішній китайський амбасадор виїхав з Канади. З формального погляду не Оттава обірвала зв'язки з урядом Чан Кай-ші, а той уряд — з Оттавою.

Розмови з Пекіном у справі дипломатичних зв'язків, як відомо, велися довго. Мао не виявляв надто великого бажання мати свого представника в Канаді. Навпаки, Трюдо, як тільки прийшов до влади, заявив, що реалістична політика Канади вимагає визнання комуністичного Китаю. Тепер виявиться, чи в цій реалістичній політиці є якийсь реалізм.

З різних джерел ходять чутки, що китайці Мао Цзедуна йдуть до Оттави передусім на те, щоб бути ближче до Ню Йорку. Комуністичний Китай зайняв з політичної ізоляції і дійти до Об'єднаних Націй. Справа це непевна, але менш сумнівна, ніж була. Канадський міністер закордонних справ М. Шарп сказав, що Китай хоче «виявляти діяльність» на формі ОН.

Якщо китайці через Оттаву дійдуть до Ню Йорку, то там на них пильно будуть дивитись усі, найпильніше, мабуть, московські товариші. Покищо совєтська преса подала вістку про визнання Пекіну Оттавою, не додаючи коментарів.

У Канаді ще недавно про потребу визнати «уряд найбільшого у світі народу» найголосніше говорили комуністи. Тепер той уряд здобув визнання. Захоплення в канадських комуністів якось не видно.

ГОЛОСНО АБО ТИХО, АЛЕ ВИРАЗНО

Якщо квебекські терористи справді хочуть далі робити такі несподіванки, як вони вже зробили, а оттавський уряд далі буде діяти так, як діяв, то доведеться створити окреме федеральне міністерство, яке, згідно з офіційною двомовністю, буде зватись по-англійському міністерством справ людоловів, а по-французькому — міністерством справ революціонерів.

Квебекський прем'єр Бурасса та оттавський уряд зробили правильне рішення, коли взялися рятувати життя двох невинних людей, відсунувши трохи набік параграфи закону і власний престиж. Це було, як у доброму сенсаційному фільмі. Але навіщо було робити загальну сенсацію? Це була шкідлива помилка.

Уряд міг говорити голосно до терористів. Міг говорити тихо з терористами. В одному і другому випадку потрібно було більше виразности. Вийшло зовсім інакше: уряд говорив з терористами голосно і невиразно.

Трюдо, кажуть, на згадку про «політичних в'язнів» розсердився і назвав їх «бандитами». Міг сам, не вважаючи посередників, сказати це голосно на всю Канаду. Коли ж вирішено говорити з терористами (вже у першій заяві міністра справедливости Квебеку зроблено компроміс), тоді треба було шукати терористів, а не йти до репортерів Сі-Бі-Сі.

Терористи подавали свої повідомлення за посередництвом місцевої радіостанції; звідти можна було дати їм відповідь. Зрештою, адвокат Р. Лем'є і без радіо був би виконав цю службу.

Нарешті маємо двох адвокатів, які ведуть розмову тиху. Але тепер говорити тихо — значить говорити довго.

Шкода московського бюра

Любор ЗІНК

Шкода, що «Торонто телеграм» знаходить неможливим дальше тримати своє бюро з Москви. Дійсно шкода.

Не тому, що бюро мало справжню новинкарську вартість; таємничість совєтського режиму та обмеження, нагладені ним на чужоземних кореспондентів, роблять незалежне здобування новин неможливим. Шкода тому, що досвід, здобутий людьми, призначеними звітувати про совєтський театр подій під час їхнього перебування в Москві, неоцінений.

Не зважаючи на всі обмеження, нагляд та клопіт, ніякий західній кореспондент, що їде до Москви з ясним розумом і спостережливим оком, не може не зформувати досить виразну картину совєтської системи, якщо йому дозволять лишитися там на будь-який відтинок часу.

Гнітюча і на віддалі необагнена бездушна дійсність щоденного життя в нібито егалітарній (з рівними можливостями для всіх громадян — ТГЛ) та справедливій системі, не може сховатися від нього, хоч би як старанно тоталітарний режим пробував це робити.

Кінець-кінцем, чужоземний журналіст, якщо він чесний, почне розповідати про свої власні спостереження. Насправді йому немає більше про що писати, бо єдині «тверді новини», що потрапляють йому до рук у вигляді офіційних повідомлень, ТАСС передає західнім телеграфним службам.

Тому він пише маленькі оповідання на загально людські теми та статті, базовані на його власних спостереженнях, чого режим не може йому перешкодити.

Саме тут він і натрапляє на клопіт з владою, бо те, що він сам бачить різко відрізняється від картини, яку для внутрішнього та зовнішнього вжитку малює комуністична пропаганда.

Як тільки чужий кореспондент прибуває до Москви на довготермінове відрядження, режим пробує його купити, обдурити чи й розкласти. Коли такі спроби провалються, як це буває у більшості випадків, на нього ставлять пастки, у які він може потрапити (включаючи сексуальні пастки) і цим відкрити себе для шантажу чи «законного» виправдання його висилки з Совєтського Союзу.

До тих, яким пощастить уникнути цих пасток, ставляться потім холодно. Їхні офіційні зв'язки всихають; запрошення на пресові конференції чи громадські події надходять пізно або й зовсім не надходять; їхні прохання на виїзд з Москви лишаються без відповіді і т. д.

Якщо ці ознаки незадоволення ще не знеохотять чужоземного кореспондента писати правду про совєтський терен, яким він його сам бачить, його піддають відкритому переслідуванню.

Кореспондента викликають і попереджають, щоб він перестав писати в «антисовєтському» тоні та змісті, якщо не хоче скінчити своє призначення в Москві. Його також усвідомлять, що за кожним його кроком слідкують.

Всі три кореспонденти газети «Телеграм», яких післали по вістки з совєтського терену з того часу, як Пітер Вортінгтон 1965 року відкрив бюро у Москві, рано чи пізно зазнали прямих утисків і загроз.

Ось тепер «Телеграм» повідомляє про закриття єдиного канадського бюра в Москві: «В декількох випадках совєтські урядовці скаржились на характер звітів Пітера Вортінгтона, і він одержав прямі і посередні попередження уникати певних тем».

Його наступник в 1967 році Арон Інфранк дістав догану за свій репортаж коротко перед тим, як скінчився його дворічний термін. Його вигнали, не подаючи причини.

Наступник Інфранка, Марк де Вільєр тепер переживає різні утиски. Він дістав догану за те, що шкодить совєтсько-канадським взаєминам. Йому сказали, що якщо «Телеграм» не припинить друкування певних статей, які міністерство закордонних справ, але вгадати не тяжко. У кожному разі ніяка незалежна газета, що шакує себе, не може піддатися такому тискові, звідки б він не походив.

Щоб зберегти свою чесність, газеті «Торонто телеграм» не залишалося нічого іншого, як закрити своє бюро в Москві.

Я сам, напевно, не хотів би працювати для газети, яка б у таких обставинах зробила інакше рішення.

Проте мені шкода, що такий крок довелось зробити. З лівою тенденцією у канадському журналізмі та приятелюванням уряду Трюдо з комуністичними режимами нам до розцуки треба кореспондентів з Вортінгтоновим, Інфранковим та де Вільєровим досвідом поза залізною заслоною.

Нам потрібне тривале, фактичне зображення щоденного життя під комуністичною владою, щоб протистаритись наслідкам марксистської пропаганди на непоінформованих та легковірних, особливо серед заблуканого молодого покоління, яке перебуває під впливом гротесково-ідеалізованої, відірваної від життя картини «соціялізму».

У цьому сенсі змушене совєтами видалення неоціненного, очівідкриваючого досвіду канадських журналістів зробить, і без того, тяжку боротьбу з марксистською отруєю значно тяжчою.

Я не радію з цього навіть тоді, коли необхідність закрити московське бюро підтверджує те, про що я говорю далі.

«Торонто телеграм», 8 жовтня
переклав ТГЛ

ЗЇЗД АРХІТЕКТОРІВ

У Києві 1 жовтня закінчився з'їзд архітекторів.

За останні роки найбільш змін зазнали ось ці міста: Донецьке, Ворошиловградськ, Житомир, Сімферопіль, Херсон.

ОГИДНИЙ ЗБІРНИК НАХАБНОЇ БРЕХНІ

ДАЛІ ВЕДУТЬ БОРОТЬБУ З ЦЕРКВОЮ

М. ГРИГОР

Друга, кінцева стаття

Вже й того, що я навів у попередній статті, вистачить, щоб київську публікацію «Дорогою ганьби і зради» справедливо назвати огидним збірником нахабної брехні.

Подивімся ще на деякі сторінки тієї «наукової» книжки.

Автор С. Даниленко не згадує, що ще перед своєю смертю Божий слуга митрополит Андрій за порадою радянських чинників готував вислати до Москви делеґацію священиків, щоб там із компетентними чинниками обговорити «модус вівенді» на базі повної політичности Церкви, а тим самим домагатися повної леґалізації Церкви. Смерть митрополита перешкодила цим плянам.

Щойно після смерти Божого слуги це діло здійснив митрополит Йосиф. Така делеґація поїхала в складі священиків: архимандрит о. Климентій Шептицький, о. д-р Гавриїл Костельник, о. І. Котів та о. В. Бучинський. Як опісля о. Костельник оповідав у Львові, делеґацію не допущено до компетентних чинників; зате до неї, а опісля до митрополита Йосифа звернувся генеральний військовий штаб у Москві, щоб вони допомогли нав'язати їм перегворори з головною командою Українського Повстанчої Армії, щоб ліквідувати УПА. Коли ця карта не пройшла, а переговори з головним командиром УПА не увінчалися успіхом, тоді арештовано митрополита Йосифа і всю ієрархію.

Т. ЗВ. СИНОД

Львівський синод 8 - 10 березня 1946 р. скасував ухвали Берестейського синоду з 1596 року, каже Даниленко. Цю розповідь він починає з того, що «на початку 1945 р. у Львові створилась „Центральна ініціятивна група по воз'єднанні Греко-католицької Церкви з Руською Православною Церквою» (стор. 318).

Ні слова не каже про пограбування парафій, манастирів (так звана акція розкуркулювання), про ліквідування церковних шкіл, розгромлення духовної академії, обох духовних семінарій у Перемишлі і Станиславові. Цю акцію започатковано з приходом у 1939 році і її продовжувано систематично з новим приходом совєтських військ до Львова в 1944 р. Водночас велися безперервні виклики священиків до органів міліції та НКВД - КГБ, а згодом почались масові вивози та арештування.

Не згадується в книжці, що найперше вивершено ієрархію Церкви, яку намагались заломити терором та обіцянками, а коли це їм не вдалось, органи МВД стали творити т.зв. ініціятивну групу, яка офіційно озвалася до духовенства щойно через шість тижнів після арештування ієрархії.

Не згадує автор й того, що не ініціятивні групи скликують синоди, а законні керівники Церкви. Синод могла скликати тільки ієрархія, яку ув'язнено.

А хіба ж не тероризовано й саму ініціятивну групу? Незаперечним фактом є, що два сини о. Г. Костельника були в дивізії «Галичина». Третій син був арештований уже в час першого панування комуністичної влади. На еміґрації живуть свідки, які твердять, що коли ті, що керували «возз'єднанням», деколи підганяли о. Костельника іронічними питаннями: «Доктор Костельник, а де ж ваші сини»?

Не є теж таємницею, що Михайло Мельник, другий член групи «возз'єднання», дав свою згоду на цю маскараду щойно після виходу з арешту і довгих допитів.

Вже 2 лютого 1945 року московський патріярх Алексій, від імени собору Російської Православної Церкви, звернувся до пастирів і вірних Греко-католицької Церкви, щоб вони переходили до Російської Православної Церкви. Той на все відданий співробітник Кремля писав у своєму зверненні: «А до чого закликав вас небіжчик митрополит Андрій Шептицький та його найближчі спільники? Вони кликали вас під ярмо Гітлера, вони вчили вас схиляти свої голови перед ним».

Чи можна придумати більш рафінованої наклепи на те, щоб таким «пастирським листом» тероризувати вірних і духовенство?

До слів цього московського пастиря у вовчій шкурі можна б теж підвести писання Володимира Росовича, себто Ярослава Галана, який на сторінках «Вільної України» та окремій брошурі писав про похід УКЦеркви «З хрестом чи мечем».

В такій моральній і фізичній атмосфері зганяли тих, які уникнули арештів, щоб брали участь у запланованому синоді, який назвали «Львівським» та «ліквідаційним». Той синод не був ніяким синодом. І не тільки з погляду церковних законів. Такий синод не є синодом навіть за сталінською конституцією з 1936 року. Він суперечить теж ленінським декретам з лютого 1918 р., які говорять не тільки про відділення Церкви від держави, а теж про невтручування дер-

(закінчення на 5 стор.)

БІЧНА АНТЕНА

СІ-БІ-СІ ЗВІТУЄ

Тим, що нарікають (а хто не нарікає?) на великі кошти Сі-Бі-Сі, річне звідомлення державного радіо й телевізії Канади приносить добру новину, яка можливо, не така аж добра.

До 1 квітня 1969 в Сі-Бі-Сі було 9,147 працівників. З того часу їхня кількість зменшилася до 8,951. Це зовсім не обнизило якости служби Сі-Бі-Сі. Ані витрат. Тепер Сі-Бі-Сі потребує 208 мільйонів, себто 11½ мільйона більше, ніж торік.

ВИГРАНИЙ БІЙ

Три юристи пишуть у «Віснику Академії наук УРСР» про заслуги академіка В. Корецького, що виховав молоде покоління юристів. Саме вони, ці юристи, розбили «намагання буржуазних юристів, головно українських націоналістів, заперечити суверенність української радянської держави».

Суверенність, отже, доведена. Тому київський режим зовсім не потребує її виявляти.

ДЗЕРКАЛО ЖИТТЯ

Російська література має третього Нобелівського лавреата. В цій «тройці» (Пастернак, Шолохов, Солженіцин) — два в'язні та один поліцай.

Ще один доказ, що література — дзеркало життя.

ПРИСУД БЕЗ АПЕЛЯЦІЇ

Незрівняна пані Клячко — патріярша Жанна д'Арк і Анна Павкер в одній особі — розбила голову одному нашому рецензентові, взявши його на суворий допит.

Коли група «Прихильників українського католицького університету» видала в Ню Йорку книжечку про українську патріярхію, в «У Вістях» досить скоро появилась довгенька нотатка. Автор, утверджений у вірі патріярший, писав, що публікація потрібна й корисна. Додав теж декілька зауважень, які не подобались д-рові Клячко. Вона ясно вказала, що рецензент «У Вістей» зробив одну помилку, про інші його зауваження не згадала, а як згадала, то висунула свої неясності і здивування, а всю рецензію в бюлетені прихильників університету закінчила вироком: так писати не годиться.

Апеляції до прихильників університету засуджений не подав. Жде патріяршого трибуналу.

ГОЛОВНА НЕЯСНІСТЬ

Є між неясностями М. Клячко одна, що стосується безпосередньо «У Вістей». Цю треба вияснити.

У публікації прихильників університету подано інтерв'ю з православним архиєпископом Мстиславом. Це свідчить, каже д-р Клячко, що авторка має «державницький світогляд, а не загуменковий». Реакціонерам в «УВ» інтерв'ю не подобалось, і пані Клячко терпеливо закликає завернути з фальшивої дороги.

Про інтерв'ю авторки з православним владикою була в «УВ» (18 червня) згадка. Тільки одне речення. Ось воно: «Цікаве й інтерв'ю з православним архиєпископом Мстиславом». Речення цього пані Клячко не помітила. Не можна вимагати від неї звертати увагу на таку дрібницю.

Таким чином, можна, здається, встановити, що у головній неясності не винен ніхто. Зовсім певно, не пані Клячко. Неясність виникла самодіять, десь посередині між державницьким світоглядом і університетським бюлетенем, у тому місці, де було мало читання.

Важливе повідомлення до всіх албертських працівників у справі обов'язкового групового забезпечення в Албертському асекураційному пляні охорони здоров'я

Албертський закон та правильник про плачення оплат за забезпечення здоров'я вимагає, щоб албертські працедавці, в яких працює п'ять або більше працівників, ЗАРЕЄСТРУВАЛИСЯ в Албертській комісії асекурації здоров'я. Реєструватися не пізніше як 1 листопада 1970.

Працедавці, які тепер вже мають групове забезпечення в Албертській комісії асекурації здоров'я, вже повинні були одержати інформації про обов'язкове групове забезпечення; вони не обов'язані виповняти реєстраційну форму працедавця. Комісія подасть подрібні інформації про нижчеподану реєстраційну форму.

АЛБЕРТСЬКА КОМІСІЯ АСЕКУРАЦІЇ ЗДОРОВ'Я

РЕЄСТРАЦІЙНА ФОРМА ДЛЯ ПРАЦЕДАВЦІВ

Її виповняють працедавці, що мають п'ять або більше працівників в провінції Алберти. Форму виповнити англійськими літерами.

NAME OF FIRM: .....

MAILING ADDRESS: .....

.....

TYPE OF BUSINESS: .....

NUMBER OF EMPLOYEES: .....

Вислати на адресу:

ALBERTA HEALTH CARE INSURANCE COMMISSION
P. O. Box 1080
Edmonton, Alberta

19 НЕДІЛЯ
25 жовтня

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 194

Брати, Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що є благословенний повіки, знає, що не говорю неправди.

У Дамаску намісник царя Арети стеріг місто дамащан, хотячи мене спіймати, і віконцем у коші спущено мене по мурі і я втік з його рук. Треба похвалитися, хоч це некорисно, та я перейду до видінь і об'явлень Господніх.

Знаю чоловіка в Христі, котрий перед чотирнадцятьма літами, чи в тілі, не знаю, чи без тіла, не знаю, Бог знає, був взятий до третього неба. І знаю такого чоловіка, чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, що був взятий до раю і чув невисказанні слова, котрих не вільно чоловікові говорити. Таким буду хвалитися, собою ж не буду хвалитися, хіба моїми немочами.

Бо коли схочу хвалитися, не буду безумний, бо правду скажу. Та здержуюся, щоб хто не подумав про мене більше над те, що бачить у мені, або що чує від мене і щоб я надзвичайними об'явленнями не величався.

Тому, щоб я не величався, дано мені жало в тіло, ангела сатани, щоб мене бив у лице, щоб я не величався. Тричі просив я про нього Господа, щоб від мене відступив.

І сказав мені: доволі з тебе моєї ласки, бо моя сила в немочі усовершується. Тому хай радше більше буду величатися моїми немочами, щоб вселилась у мене сила Христова.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 26

Сказав Господь своїм учням:

І як хочете, щоб вам робили люди, і ви їм робіть так само. І коли любите тих, що вас люблять, — яка вам дяка? Таж і грішники люблять тих, що їх люблять.

І коли добро робите, тим, від кого сподіваєтесь відобрати, — яка вам дяка? Адже й грішники те саме роблять.

І коли позичаєте тим, від кого сподіваєтесь відобрати, — яка вам дяка? Таж і грішники позичають грішникам, щоб стільки ж одержати.

Та ви любіть ворогів ваших, добро чиніть і позичайте, нічого не ждучи, а нагорода ваша буде велика і будете синами Всевишнього, бо він благий до невдячних і лихих.

Тим то будьте милосердні, як і Отець Ваш милосердний!

ДАЛІ ВЕДУТЬ БОРОТЬБУ З УКРАЇНСЬКОЮ КАТОЛИЦЬКОЮ ЦЕРКВОЮ

(закінчення з 4 стор.)

жави у внутрішні справи Церкви, як теж забороняють органам одного віровизнання втручатися в справи іншого віровизнання.

Є ще одна подія, яку С. Даниленко воліє не згадувати. 1 липня 1945 р. понад 300 священиків Української Католицької Церкви підписали протестного листа до совєтського уряду. «Ми не можемо йти за голосом, що закликає нас до віровідступства» — писали вони. «Не хочемо вірити, щоб уряд хотів нас переслідувати за нашу віру... Просимо залишити нам і нашому народові в Західній Україні таку свободу в церковних справах, якою ми користувалися сотні літ і до якої на підставі совєтських законів маємо право» (цитую за „Пресово - інформаційною службою" ч. 51, Ню Йорк 1952).

Коли взяти до уваги, що єпископи вже були арештовані, той лист був сміливим виступом проти совєтського насильства. Це не перешкоджає Даниленкові писати тепер таке (стор. 328): «Зауважимо при тому, що як до собору, так і під час його роботи не було жодного протесту проти розриву з боку духовенства, ані з боку віруючих».

УБИВСТВО КОСТЕЛЬНИКА

У розділі «Кінець Брестської унії» є підрозділ «Помста приречених». Звідти довідуємось, що нібито Ватикан рішив убити о. Г. Костельника.

Там читаємо таке:

«Але Ватикан — це така міжнародна організація, що має в своєму розпорядженні фахівців, які майстерно володіють усіма видами душехватства, від уміння втопити людину в потоці волелюбних слів до найхитромудріших способів відправити її в небуття. Найбільш досвідченим з них, єзуїтам з „внутрішнього відділу", тобто своєрідної розвідки Апостольської Столиці, яка прикрашується офіціяльною назвою «Чентро інформаціоне про Део», і доручили вбити Костельника. Майже пів року сушили голову чорних справ спеціялісти, як виконати завдання своїх монсіньйорів-довірителів, котрі розробляли десятки найдетальніших плянів...» (стор. 330).

Врешті замах на життя о. Г. Костельника був зроблений 20 вересня 1948 р. Даниленко так оповідає про це: «Вбивник вчинив свій кривавий злочин майже на порозі Преображенської церкви у Львові, звідки після Служби виходив доктор Гавриїл Костельник. Вражений меткими кулями, він упав намертво. В ту ж мить убивця, виконуючи чужу волю, застрелився» (стор. 332).

Тим часом щораз більше приходить з України вістей (привозять їх принагідні відвідувачі), що народ в Україні переконаний, що о. Г. Костельника «зліквідували» люди з МВД - КҐБ, для яких постать цієї трагічної жертви була надто небезпечною. Досі остаточно не вияснена не тільки смерть о. Костельника, а теж його вбійника. За вістками зі Львова, таємна поліція згодом забрала тіло атентатника.

Багато було в СССР плянованих убивств, де, після жертв, убивали вбійників, щоб усі кінці пустити у воду. Не буде несподіванки, коли виявиться, що таке сталось і у Львові.

ЗА КОРДОНОМ

Не поминули замовлені писаки згадати також, яке становище зайняла українська еміґрація до подій, що розвинулися в Україні після арешту митрополита Йосифа та всієї ієрархії, зокрема як поставилась українська спільнота у вільному світі до так званого Львівського синоду. Даниленко подає неабиякі вістки. Він пише: «цю звістку (про возз'єднання з московською патріярхією) закордонні українці зустріли з неприхованою радістю» (стор. 322).

В іншому місці пишеться, що нібито тільки «екзарх Ладика та єпископ Саварій (цебто архиєпископ Василь Ладика і Владика Ніл Саварин — М. Г.) заявили у Вінніпеґу протест проти возз'єднання Церкви Західної України з Православною». Як читачі бачать, тут зумисне, замість Російської Православної Церкви, говориться тільки про «Православну» Церкву.

«На більше, пишеться в цій публікації далі, резиденти Ватикану навіть після великої організованої роботи не спромоглися...» (стор. 322). З наведених цитат видно, що всі солідарні виступи вірних всіх Церков, у вільному світі, чи католиків, чи православних, чи протестантів, які колинебудь підносять голос протесту проти релігійного переслідування в СССР, зокрема виступи в справі ліквідації Української Автокефальної Православної Церкви, а пізніше такої ж самої ліквідації Української Католицької Церкви, совєтські пропагандисти, такі, як Даниленко, записують на конто Ватикану. Варто, щоб цим розділом зокрема поцікавилися працівники теперішньої Східної конґреґації і засвідчили, хто протестує, а хто намагається промовчувати переслідування і навіть обливає холодною водою тих, що протестують.

У своїй забріханості Даниленко пішов ще далі, коли написав, що „не всі засліплені отрутою ватіканської пропаганди мали змогу переконатись, що Львівський помісний собор Уніятської Церкви — закономірне волевиявлення культурних та організаційних прагнень духовенства і віруючих, яскравий приклад справжньої свободи совісті, яка існує в СРСР" (стор. 328).

Ця гумористика «наукового» твору була б смішна, якби не була сумна.

ПРОТИ УАПЦЕРКВИ

Хоча книжка «Дорогою ганьби і зради» в основі присвячена боротьбі проти Української Католицької Церкви, то в ній є також випади проти Української Автокефальної Православної Церкви. Це свідчить, що кожна Церква в Україні, чи католицька, чи православна, якщо вона не підпорядкована московському патріярхові, уважається шкідливою і її дескридитують в очах мас як «ворога народу».

Ось що каже київська книжка про Українську Автокефальну Православну Церкву: «Гітлерівці щедро оплачували послуги автокефалістів. Жодна з парафій Української Автокефальної Церкви окупаційним податком не обкладалася. Її священики одержували з фондів ґестапо кошти» (стор. 273).

Даються в цій публікації теж «характеристики» чільним ієрархам тієї Церкви. Про єпископа Мстислава (тепер митрополита) пишеться: «О, це страшна людина. Це бандит в єпископському клобуці. Він з тих, що тишком-нишком можуть убити, задушити людину... довірена людина ґестапо» (стор. 272). Ще в іншому місці пишеться: «Страшна людина — цей Полікарп Сікорський, страшних людей назбирав навколо себе».

Не лишають сухої нитки і на владиці Олексієві Громадському. Цьому ієрархові присвячують ще більше «уваги». Послухайте: «Крім адміністратора Української Автокефальної Православної Церкви на тимчасово окупованій території Радянської України діяв ще один кандидат на пост керівника Православної Церкви — митрополит Олексій Громадський. Нарікши себе „екзархом України — митрополитом Волинським і Житомирським, Громадський одержав від німецько-фашистських окупантів дозвіл на церковну діяльність. Відчувши підтримку гітлерівців Громадський закликав свого колишнього вікарія і нинішнього конкурента Полікарпа Сікарського схаменутись і підпорядкуватися йому „екзархові України". Обидва були зрадниками, гітлерівськими запроданцями, різнились вони лише тим, що Сікорський, запродавши Церкву німецьким окупантам, ладен був запродати її папі римському, а його конкурент Громадський не вірив у „чудо" поєднання православної Церкви з католицькою — уніятською» (стор. 276 - 277).

Прочитавши вульгарний документ неправди, що йому у Києві дали назву «дорогою ганьби і зради», та низку подібних статтей у радянській пресі, не лишається найменших сумнівів, як діяти українцям-католикам та українцям православним в обличчі поновного наступу Кремлю та московської патріярхії.

Відвідують стрийський відділ ЛУКЖ

(іп) Де, спитаєте, стрийський відділ ЛУКЖ? Звісно, у Стрию.

Стрий — одне з давніх українських поселень в Алберті, яких 100 миль на північний схід від Едмонтону. Заїхати туди легко, бо недавно зроблено туди знамените шосе до Ст. Поль. Шлях іде крізь шпилькові ліси, попри малі озера до Стрия. Тут серед поля, на рівній площі (10 акрів) стоїть українська католицька церква, церковний будинок зі залею. А до того прилягає український католицький цвинтар.

Навколо цього осередку простягаються великі фарми, яких власниками є майже виключно українці (бл. 30 родин). Вони ведуть мішані господарства (збіжжа і худоба).

Засновником албертського Стрия був піонер З. Микитка, який приїхав сюди зі Стрийщини. Той поселенець вів пошту і крамницю. Звідти поселення поширилося до Вільна і Спедден. Усі ті місцевості мають свою церкву. Парохом є о. К. Станґрет.

У Стрию і Вільна працюють успішно відділи ЛУКЖ. Стрийський відділ запросив єпархіяльну управу прибути до них на відвідини. 11 жовтня поїхали туди Олена Грабар, Надія Крайчі, Анна Прийма і Ірина Павликовська. З Вильна були три делегатки.

Усі учасниці були присутні на богослуженні, в час якого о. парох відзначив річницю архиєпископського синоду і пояснив його ухвали.

З нагоди Дня подяки відділ ЛУКЖ запросив усіх до залі на святковий обід. До спільного стола засіли о. К. Станґрет з дружиною, представниці єпархіяльної управи, делегатки з Вильна, піонери і парафіяни з дітьми. Гостей вітав о. Станґрет, а від імени ЛУКЖ — Нелі Записоцька.

Після обіду були збори ЛУКЖ, якими проводила Анна Прийма. Вона привітала членів від єпархіяльної управи і говорила про значення ЛУКЖ, про журнал і єпархіяльну книжку ЛУКЖ.

Ірина Павликовська говорила про біжучу працю ЛУКЖ, а Олена Грабар — про потребу збільшення членства і співпрацю між ними. Після того членкині ЛУКЖ зі Стрия і Вильна обговорювали справи і труднощі в праці: приєднання нових членів, пляни діяльности, навчання української мови в школах, стипендії для учнів, що вивчають українську мову, тощо.

Збори мали товариську атмосферу, що корисно вплинало на хід дискусії.

Голова стрийського відділу п-і Тхір, подякувавши едмонтонським гостям за відвідини, сказала, що члени відділу пишаються тим, що належать до такої великої організації, як ЛУКЖ.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО РИМСЬКУ ЦЕРКВУ СВ. СЕРГІЯ І ВАКХА

В «УВістях» (3 вересня) я закинув о. д-рові Ю. Федорову, що він подав неправдиву вістку, нібито оо. василіяни продали посілість української митрополії в Римі жидам: «дім на готель, церкву — на забавовий готель».

Мені приємно подякувати проф. М. Чубатому, який в «УВістях» (24 вересня) підтвердив, що василіяни були «неквестіонованими власниками». Отже, продали своє. Професор підтвердив також, що ця власність перейшла в руки єзуїтів, які вели й ведуть Латинсько - американську колеґію.

Сподіваюся, що о. д-р Федорів признається до помилки і візьме назад своє неправдиве і кривдне твердження.

Хоч проф. М. Чубатий в основному підтвердив мій головний закид, але чомусь бічними думками, немов, мав у інтересі, щоб це не вийшло ясно. Тому спрямовує увагу читача на боки. Тяжко мені збагнути, як міг професор розумувати: «Чи святіший Отець дав дозвіл на продаж? Хіба ні!» Висновок правильний. Бо ані президент, ані папа, ані колись король не полагоджують усіх справ. Це всім ясне. Вони на те мають відповідні уряди.

Далі професор не доглянув змісту застережень василіян при продажу. Дає тим застереженням юридичну безвартність, «коли церква так скоро могла перейти в руки світських». Застереження, про які я писав, були щодо речей у середині церкві і під нею, а не ставили нових власників назавжди без права продажу. Думаю, що речі збереглися.

О. Р. Кравець у своїй замітці («УВ» 1 жовтня) вказав на причини, чому василіянська управа шукала іншого місця й атмосфери для своїх молодих студентів. Думаю, що ті самі причини змусили єзуїтів, керівників південноамериканської колеґії, відпродати будинок і церкву.

Дивує мене замітка нашого вченого історика про новий осідок василіян у Римі. Він чомусь зве його «палаткою» та ще «в резиденційній дільниці римської аристократії». Той дім — то колишній манастир оо. трапістів, які були найсуворішим чином Заходу. Вся його «пишнота» — це: спокійне місце, город і відповідні кімнати для молодих. Усередині устаткування дуже скромне. Часом не дорівнює до устаткування пересічного американського робітника. Мене особисто дивує те, що ми стільки бували в світі й багато бачили, а ще покутує у нас погляд, що наші, українські установи повинні бути десь на крутих, темних вуличках, у найгірших дільницях. Це ані скромність, ані користь. У нашому випадку — ані місце на виховування молодих студентів.

А найбільше мене дивує, що професор не згадує найважливіше в цій справі. Я зазначив, що василіяни пропонували продаж конференції українських єпископів, але ця не виявила зацікавлений купівлею. Подам іще конкретну пораду, яку тоді давали оо. василіяни у справі вжитку будинку: «була б інститутція українського єпископату, приміщення українських єпархіяльних священиків, що приходять чи перебувають у Римі».

«Жаль нам продавати чужим» — писали василіяни. Пропоновано сестрам на гостинницю. Знижено ціну на одну третину, яку одержали потім. На жаль, у той час не було такого заінтересування «цінністю українського католицтва», як сьогодні. Василіяни не могли вдержувати двох домів і змушені були продати Лат.-американській колеґії, поробивши застереження щодо ікони, іконостасу та тлінних останків наших митрополитів.

Накінець можу додати, що всі ми радіємо тим, що ця посілість — знову в українських руках і бажання василіян таки здійснилося, хоч із посередниками!

О. д-р Ю. Федорів не був би зробив кривди василіянам непровіреною вісткою, я не писав би цих рядків, не писав би своєї статті проф. М. Чубатий, а «УВісті» не тратили б паперу, якщо б наша громада пішла була назустріч пропозиції василіян і купила пропонований дім та церкву.

о. Методій Ничка ЧСВВ

Едмонтон

«ВСІХ І ВСЯ»

Становище «УВістей» у цій справі, а саме — що перше відноситься до «всіх чоловіків», а друге до «всіх жінок» зовсім правильне з мовознавчого погляду.

У займенникові «вся» (замість „всі") маємо механічну „українізацію" старослов'янського «вься» („вьсен" з кінцевим юсом) з заником єра в слабій позиції та денасалізацією носового звука «ен» у закінченні знахідного множини жіночого роду, що органічно виступав у формі т. зв. третього ять в українській та інших східнослов'янських мовах (вьсѣ).

Щодо перекладу, мені здається, найкраще було б уживати: «і всіх, і всі».

Вінніпеґ **Яр. Рудницький**

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
18. — Ріно 10; Ройкрафт 3.00
21. — Ґренд Прері 10; Кситуан 3.00
26. — Гай Прері 10

25. — Ґренд Прері 10, Кситуан 3
26. — Гай Прері 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
18. — Ґлендон год. 10 рано
25. — Бонивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
18. — Елдорена (храм)
25. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
18. — Черґил год. 10; Рочфорт Брідж год. 12
25. — Менлі год. 10
25. — Менвіл 10.30

Едмонтонська церква Пресв. Євхаристії, ріг 65 вул. — 120 авеню, тел. 477-8228, душпастирі: о. Я. Федуник і о. д-р М. Сопуляк

У неділю: 8.30 ранку — читана Служба Божа, 10.00 — співана Сл. Божа, 12.00 опівдні — чит. Сл. Божа.

У свята на тижні: 8.00 ранку — чит. Сл. Б.; 7.30 веч. — чит Сл. Божа.

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
18. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
25. — Голден год. 10.30 співана

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8879
18. — Скаро
25. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
18. — Річмонд Парк 10; Проспеpiті 12.30
25. — Атабаска 9; Бойл 11.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
18. — Ллойдмінстер 10.30
25. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 7 веч.

о. М. Мартинюв
12204 - 113 Ave., Edmonton
18. — Равнд Гіл 9.00; Кемровз 11
25. — Кемровз 9.00; Гед Лейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
18. — Редвотер год. 9; Вог 10.30
25. — Редвотер год. 10.30
26. св. Димит. — Вог 10.30

о. К. Станґрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
25. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
18. — Іннісфрі 11 хенч 10 рано; Іннісфрі 10 ренч 12

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
18. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
25. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
18. — Витків
25. — Норт Батлфорд; год. 2 пополудні — Радісон

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
18. — Пітерсон год. 10
25. — Гаврилюки год. 10

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
18. — Твей 9.00; Гамболдт 11.00; Кадворт 4.00 попол.
25. — Бруно 9.00; Дана 11.00; Кадворт 4.00 попол.
27. — Твей - фарми; Св. Параскевії (храм) 10.30

о. А. Хоруний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
18. — Алвена-фарми
25. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
18. — Вакав 9; Борщів 11
25. — Вакав 10; Сокаль 11.30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Ганушевський
307 - 335 - 5 St.
New Westminster, B.C.
18. — Ню Вестмінстер 9.30 р.; Ввалей 11.30 р.
Катехізація і рідна школа в Ню Вестмінстері щосуботи від год. 10 до 12 ранку.
25. — Ню Вестмінстер 9.30 р.; Вналей 11.30 р.

Богослуження: жовтень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
18	5	Н	18 по Сош. Харит.	22 по Сош. † Луки
19	6	П	† Томи ап.	Йоїла прор.
20	7	В	Сергія і Вакха мч.	Артемія вмч.
21	8	С	Пелагії преп.	Іларіона Великого преп.
22	9	Ч	† Якова ап.	Аверкія св.
23	10	П	Євлампія мч.	Якова ап.
24	11	С	Филипа ап.	Арети мч.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на ґроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОСИЛКИ НА СВЯТА В УКРАЇНУ ВПОВНІ ЗАПЛАЧЕНІ ТОЙ, ЩО ЇХ ДІСТАЄ, НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО

СВЯТОЧНА ПАЧКА $35.50
4½ фунта білої муки, 2¼ фунта рижу, 2¼ фунта цукру, 1 фунт мармеляди, 1 фунт макарону, 1 табличка шоколяду, 1 торбинка овочевих цукерків, ¾ фунта салямі, 1 фунт мішаних овочів, 100 ґр. кави в порошку, 2 торбинки порошку до печива, 2¼ фунта вівсяної муки, 2¼ фунта кукурудзяної муки.

10 ХУСТИН 46.30
5 вовняних хустин в великі або малі квіти, або турецькі взори, і 5 шовкових хустин в різних кольорах.
На пересилку летунською поштою треба додати $8.50.

НАЙБІЛЬШ ВАРТІСНИЙ ДАРУНОК, ЯКИЙ ВИ МОЖЕТЕ ВИСЛАТИ ВАШИМ РІДНИМ
ФУТРО ІЗ ШТУЧНОЇ ШКІРИ
Надзвичайно вартісний великий вибір — Мінк (гладкий або в паски), кримка, з ягняти, або барана.
Повна ціна лиш $99.00

СПЕЦІЯЛЬНА КОМБІНАЦІЯ — $116.00
3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ, 3½ ярда матеріялу на чоловічий одяг 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зимову суконку — 100% вовна, 2 простирала (подвійна ширина), 2 пошивки, 6 турецьких рушників.

Багато інших спеціяльних посилок на Свята.

ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ НОВИХ ДАРОВИХ КАТАЛОГІВ ЗІ СВІТЛИНАМИ
Замовляйте тепер замовляйте лише через
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23 rd Street
New York, N.Y. 10010
Жадайте наших нових дарових катальоґів зі світлинами

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

МІЙ РЕСТОРАН

В. ГАВРИШ

Після відходу зі спілки обох Крисів, я залишився в кранниці сам. Троха мені було прикро вести крамницю, бо мусів сидіти в ній по пізна, бо й вечорами приходили покупці, яких треба було обслужити.

Але одного дня прийшов до мене Ф. Пиньковський, який працював кухарем, й почав мене намовляти, щоб я відкрив у свойому приміщенні ресторан. Він радив, щоб викинути стіну, яка перегороджувала мою крамницю від "книгарні", що її вів передтим Криса, щоб поширити приміщення. Я послухав його ради й ми оба забралися до праці. Викинули стіну, справили потрібне устаткування й відкрили в 1918 р. ресторан під назвою "Бродвей кафе". В свойому ресторані я й дальше вів свою крамницю "конфекшенері", тим більше, що воно зовсім не перешкоджувало в ресторані, а для багатьох гостей було вигідно, якщо вони могли купити на місці папіроски, солодке ітд. Наше підприємство йшло дуже добре. Пиньковський був рослий, дуже доброго здоров'я й дуже добрий кухар. Він варив смачні страви, які людям смакували й ми не мали ніякого клопоту з обслугою наших гостей. В нашому ресторані ми поставили машини до гри в гроші, бо такі машини були й по інших ресторанах. Ті машини до гри ("слот машінс") діяли в той спосіб, що ви кидали в них 5 центів, покрутили корбу й машина викидала часом чотири жетони ("чіпс"), часом 16, часом 18, часом 20, а переважно нічого. За ті жетони можна було купити в ресторані, що хто хотів, або можна було їх кидати знова в машину й грати дальше. Люди робили переважно то останнє, тобто викидали жетони в машину й ... програвали. Як хтось розпалився до гри, то навіть не стямився, як програв 20 долярів, або й більше. Деякі завзяті грачі пробували різних штук, щоб машину перехитрити й виграти, але то їм ніколи не вдалося. Машина завжди вигравала, а з нею й ми, бо ми мали з тої машини також свій прибуток.

В той час ті машини до гри були в великій моді й одні люди програвали в них великі гроші, а другі дорабилися на них, бо зовсім даром брали із машин гроші. Я пам'ятаю, що на вулиці Джексепр в той час мав один чоловік, що називався Майкел, книгарню. В його книгарні стояло 17 машин до гри. На Джексепр завжди був великий рух й до його книгарні заходило багато людей пробувати щастя на машинах до гри. Але щастя мали не вони, а Майкел, який на машинах добре доробився й став багачем. Майкел уже помер, а його книгарня існує ще й досі, але вже без машин до гри.

В 1925 р. поліція сконфіскувала машини до гри в цілому Едмонтоні, вивезла їх за місто й там порозбивали їх великими молотками, а відтак залізно продали на столи. Я на машинах не стратив нічого, бо якраз місяць передтим був продав свій ресторан й виїхав до Ванкувер. Але за весь час, як я мав ресторан, то мої машини й мені приносили якийсь доляр.

Наші гості й кельнерки

До нашого ресторану приходило багато гостей, бідніших й багатших, або, як ми казали "вища й нижча кляса". Багато було в тому заслуги нашого доброго кухаря Ф. Пиньковського, але немало й наших послугачок ("вейтерок"), бо від них теж дуже багато залежить, чи гості приходять до ресторану постійно, чи лиш раз й більше їх не видно. Я старався добирати завжди добрих дівчат, які гарно обслуговували гостей. М.ін. у мене працювала Марія Кобелюк, з дому Когут, що походила з фарми з околиці Ніско, на південь від Едмонтону. Її чоловік (його називали "без носим", бо в якійсь бійці відтяв йому суперник кавалок носа) Василь працював колись у копальнях вугілля й знав багато вуглекопів.

Як вони приїздили до Едмонтону, то він усіх їх випроваджував до мойого ресторану. В той час Василь вже в копальнях не працював, жив у Едмонтоні й пробивався скрізь життя хитрощами. Як його питалися, де він працює, він завжди відповідав жартом що не працює ніде, бо йому праця шкодить. Він завжди був готовий до збитків, але не дуже шкідливих.

Багато разів траплялося так, що Василь прийде до ресторану з якимось своїм колишнім товаришем вуглекопом. Порадить йому, щоб собі замовив добре м'ясо, звичайно "стейка", і, як дівчина принесе м'ясо на стіл, Василь, ніби не хотячи, плюне на то м'ясо, а відтак перепрошує того, хто м'ясо замовив. Очивидно, вуглекоп того м'яса вже не їсть, а замовляє друге. Зате Василь його сам з'їсть й то зі смаком. Василеві товариші знали його з того рода жартів й того йому за зле не брали, а Василь мав нагоду даром добре собі підісти. Тому, що Марійки чоловік випроваджував мені багато гостей, я їй платив більше, як другим дівчатам.

Окрім Марійки працювала в мене теж її сестра Катерина, дуже молоденька дівчина, але чепурна й звинна. Вони обі працювали в мене аж до липня 1925 р. коли я свій ресторан продав. Але Марійка передтим несподівано повдовіла. Її чоловік ліхтав з кимось вантажним автомобілем до Дромгеллер, де колись давніше працював у копальні. Автомобіль по дорозі перевернувся й Василь згинув під автомобілем, а Марійка залишилася вдовою з маленькою донечкою.

Власники готелю "Емпаєр"

До ресторану приходив між іншими їсти Кость Гудима. Він був рівнож колись вуглекопом, але тоді вже був в Едмонтоні. Він купив до спілки з Романом Стойком будинок "Емпаєр блок" при 96 вулиці й вони винаймали його кімнати на мешкання, або, як загально казали, то був "руминґавз". Там колись був готель, але, як впроваджено в Канаді прогібіцію й заборонено продавати пиво, то в ньому лише жили чиншівники. Як прогібіцію знесено, була нагода знову відкрити там готель, але треба було дістати дозвіл "лайсенс" на продаж пива. Ані Стойка ні Гудима не могли його дістати. Вони оба звернулися до Василя Ілюка, що працював тоді при поліції Ар-Сі-Ем-Пі й, дехто казав, що йому приобіцяли третину уділів у готелі, якщо їм дістане дозвіл на продаж пива. Ілюк дозвіл дістав й то досить скоро. Стойко й Гудима скоро доробилися, бо тоді на пиві був великий заробіток. До того не потрібно було ніякої науки. Готельник купував бочку пива й протягом яких двох годин її розпродав між своїх гостей й заробляв на тому 15 або й більше долярів, залежно від того, як розливав пиво до склянок.

Готель назвали вони "Емпаєр". Всі вуглекопи, що приїздили до Едмонтону, звичайно заїздили до готелю Емпаєр й там жили через кілька днів й, очивидно ходили там в готелі на пиво. Підприємство Гудими й Стойки йшло дуже добре. Але Василь Ілюк, що дістав був дозвіл на продаж пива, домагався, здається, від обох спільників третину уділів у готелі. Вони не хотіли йому дати й справа опинилася в суді. Ілюк не лише, що програв справу в суді, але його відтак ще й звільнили з праці в поліції. Та спільники мабуть були йому заплатили якісь гроші тоді, заки він дістав дозвіл. То було все, що він дістав за своє посередництво.

Говорили деякі люди, що знали Гудиму й Стойка, що вони нерадо давали жер-

(закінчення на 8 стор.)

Річмонд, Бр. К. — Вінчання Михайла й Олесі Микитин

В суботу, 18 липня, відбулося в українській католицькій церкві Покрова Божої Матері в Ванкувер вінчання молодої пари Михайла Микитина та Олесі Томіцької. Обряду вінчання довершили о. Б. Слобода та о. протопресв. Ст. Чеховський. Після вінчання всі гості, а було їх поверх 400 — з ЗДА (п-і Бойкова та інші з Нью Гемпшир), з Торонта, Едмонтону та різних місцевостей Британської Колюмбії, перейшли до залі Українського католицького центру, поруч церкви, на весільне прийняття. В гарно прибраній залі стояли чисто позастелювані та прикрашені квітами столи, а на головному столі пишався весільний коровай, що його з Едмонтону привезли п-во В. Демчуки.

Господарем весільного прийняття був кол. керівник школи п. Мізібродський, який попросив о. Б. Слободу ЧСВВ проказати молитву. Після того п. А. Козак вніс тоаст в честь молодих, а з грудей усіх приявних гостей понеслося гряме многоліття. Після багатої та смачної вечері, о. Б. Слобода та о. Ст. Чеховський склали молодятам свої побажання на новій дорозі життя.

З черги промовляв п. П. Гасай, який у своїй промові м. ін. закликав молодят шанувати й любити свою Церкву, щоб вони так, як і досі зберігали свої рідні традиції та свою рідну мову, щоб вони шанували й любили та поважали своїх батьків, які тяжко працювали, щоб їм вможливити вищу освіту. Свою промову закінчив п. П. Гасай побажанням від імені всіх гостей: веселого та щасливого подружого життя. Покликаний до слова молодий, поправною українською мовою, подякував матері своєї дружини п-і Томіцькій за виховання своєї донечки, теперішньої його дружини, а своїм батькам за гарне та зразкове виховання та за всі труди, які вони для нього поклали. Подякував рівнож від себе та від своєї дружини всім весільним гостям за участь в весіллі та за весільні дарунки. Закінчено офіційну частину весільного прийняття молитвою, що її проказав о. Б. Слобода. Відтак розпочалася весільна забава з оркестрою, що грала в більшості українські мелодії. Справжню бурю оплесків викликав виступ ванкуверської молодечої танцювальної групи, до якої належали й обоє молодята.

Михайло й Олеся Микитин

Молода Олеся є дочкою бл. п. Теодора (помер 1965 р.) та Параскевії Томіцьких. П-і Томіцька проживала з Олесею в Річмонд, де Олеся ходила в школу, а після того закінчила Ванкуверський університет з відзначенням. Тепер вона вчителює в вищих клясах гайскулу, але, попри свої зайняття, вона знаходить все ще час на суспільно-громадську працю.

Молодий Михайло є сином свідомих українців Мартина і Марії Микитин, що живуть в Ню Вестмінстер. Їхні діти виховані в свідомому національному дусі та в прив'язаності до своєї Церкви й свого народу. Михайло вже в шкільній лавці був узором для своїх товаришів і в науці й в поведенні, а після закінчення дванадцятої кляси, він дістав нагороду й записався на медичні студії в університеті, де рівнож дістає нагороди за свою пильність.

З нагоди вінчання п-во Микитин передали 15.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а молодій парі бажаємо на новій дорозі подружого життя щастя, здоров'я та всього добра. На многі, многі літа!

П. Гасай, Річмонд

Похорон бл. п. Івана Калинського в Едмонтоні

бл. п. Іван Калинський

Важко приходиться писати посмертну згадку про людину, яка неждано кидає цей білий світ. 4 вересня п.р. перестало битись серце бл. п. Івана Калинського. На 44 році життя довелось йому прощатись з життям, яке, здавалося, щойно починалось для нього.

Народився покійний 10 травня 1926 р. в селі Чертіж на Стрийщині в Україні, у родині Михайла й Катерини з роду Пакіж. Шіснадцятьлітнім юваком у містечку Журавно зловили його німці і враз із многими іншими хлопцями теж зловленими в місті на ярмарку, вивезли на примусові роботи до Німеччини.

Життя на поневірці було важке для молодого Івана. До фізичних терпінь долучились моральні — німці забрали на роботи в Німеччині його маму, брата та сестру. Брат так і пропав без вістки.

Коли закінчилась друга світова війна Іван Калинський не вернувся додому, хоч мама і сестра намовляли його до того. Добре зробив, бо уйшов смерти, яка постигла його маму.

1946 р. покійний одружився з Анною Воробель і в два роки потім виїздить до Канади. Два роки проживають вони обоє у провінції Принс Едвард Айленд, а 1950 р. переїздять на сталий побут до Едмонтон. Коли 1955 р. за благословенням Преосвященного Владики Ніла основується парафія св. Юрія, обоє Калинські стають її членами.

Їм народжуються дві доньки — Маруся й Люба. Працею рук заробляють вони обоє на життя і, здавалося, заживуть спокійно у щасливій родині. Та 1960 рік приніс горе в безжурну хату. Іван Калинський небезпечно попарився у вибуху газу в підземних міських каналах. Довгі місяці він пролежав і в шпиталі і дома. Видавалася небезпека не була смертельна, тіло погоїлось і бл. п. Іван вернувся знову до праці.

Але 1968 р. він захворів небезпечно на легені. Можливо, що то були наслідки випадку з вибухом газу. Треба було піддатися важкій, але конечній операції. І до здоров'я покійний вже ніколи не вернувся. Правда, лікарі робили всі можливі заходи, щоб рятувати здоров'я. Сам же покійний Іван жив сильною надією на успішне лікування. Та сталося інакше. Непрошено прийшла смерть і перетяла нитку ще молодого життя.

На смерть, хоч як не бажав її, бл. п. Іван Калинський приготовився як найкраще. Прийняв св. Напуття, в сльозах попрощався з дітьми та дружиною і віддав Богу душу.

В неділю, 6 вересня в каплиці Парк Меморіял відправилась панахида за упокій того Івана. Молитовницю поторонного заведення вщерть виповнили приятелі та знайомі покійного. Панахиду служили оба парафіяльні отці, співав чоловічий хор УНДому „Думка".

В понеділок у парафіяльній церкві св. Юрія відправилась похоронна Служба Божа, а тіло покійного спочило на українському цвинтарі св. Михаїла. Бл. п. Іван Калинський залишив у горю дружину Анну, дочки Марусю й Любу, сестри в Україні Анну і Меланію та у Мілвокі у ЗДА, двоюрідного брата Миколу Дороша.

По похороні відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, підчас якого приятелі зложили на пресфонд „УВ" 49.30. За жертву щиро дякуємо, а покійному Іванові хай буде вічна пам'ять.

Смокі Лейк, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. СЕМЕНА ВАВРИНЧУКА

В четвер, 13 серпня помер по довгій та важкій недузі в лічниці в Смокі Лейк кол. вояк Української Галицької Армії бл. п. Семен Ваврин-чук. Народився він 14 лютого 1897 р. в Батисві, пов. Радехів, Західна Україна, в родині Ілька та Мзрти Рудик. Він закінчив у рідному селі народню школу, а на весні 1915 р. його покликано до австрійської армії. В австрійській армії він перебув цілу воєнну кампанію, й був важко ранений на альбанському фронті, з якого вернувся, аж після закінчення війни, в листопаді 1918 р. Після повороту з війни, він зголосився в ряди УГА і в її рядах брав участь в боях з поляками під Явором і Равою Руською. Відтак перейшов з армією за Збруч й там воював проти большевиків.

До Канади приїхав він 8 лютого 1928 р. маючи 31 років життя. В 1935 р. одружився з Марією Вітюк, з якою прожив у примірному подружжі 35 років. Вони виховали гарно одного сина Петра.

Покійний Семен був людиною доброго, благородного серця, хрустального характеру, жертвенним на добрі цілі, зокрема на Церкву та на Божу справу. Був він одним із перших організаторів та будівничих гарної, нової церкви в Смокі Лейк, на яку подарував шість тільних ялинок породи Гефорд, а до церкви справив чудову різьблену чашу, уфундував дубову лавку ітд. В приватному житті він був товариський, гостинний, невідступний приятель отців душпастирів, гостив у своїй хаті десятки священиків, не забував також свойого Владику в Едмонтоні. Був щирим українським патріотом, в його приявності ніхто з його родини не сміє говорити англійською мовою, він усюди боронив прав української традиції. В такому українському дусі виховав і свого сина Петра, що вже свого сина виховує в тому самому дусі.

бл. п. Семен Ваврин-чук

Похорні обряди відслужив та виголосив пращальне слово місцевий парох о. Т. Гуртко. Тлінні останки покійного зложено на цвинтарі св. Володимира ь Ольги. Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід для учасників похорону.

З нагоди похорону передано 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Семенові вічна пам'ять.

Калгари, Алберта

ВІНЧАННЯ ОСИПА І КАРОЛІ ПАНДЯК

В суботу, 11 липня відбулося в церкві Успення Божої Матері в Калгарі вінчання Осипа Пандяка з Каролею Кулинич. Обряду вінчання довершив місцевий парох о. В. Мартинюк. На вінчанні та відтак на весільному прийнятті було приявне велике число людей.

Молодий є сином знаних та діяльних парафіян Григорія і Марії Пандяк з Калгарі. Батьки молодої живуть у Ванкувері.

Під час весільної гостини переведено збірку на пресовий фонд „Українських Вістей", з якої прийшло 10.50 дол.

За жертву щиро дякуємо, а молодій парі бажаємо всього добра на новій дорозі життя та многих літ.

Прихильний

НЕЗАБУТНІ УКРАЇНСЬКІ ДНІ В РИМІ

Вартісне видання

Під таким заголовком надрукована в журналі «Мирянин», що виходить в Чікаго, ЗДА, рецензія на вищеназвану книжку о. В. Тарнавського. В рецензії читаємо: «Ентузіязм і пієтизм, з якими велика, кількатисячна громада українських прочан супроводила історичні врочистості з нагоди посвячення собору-храму Святої Софії на переломі вересня-жовтня 1969 в Римі, та наради Синоду Єпископів УКЦеркви відбилися лунким відгомоном у репортажі — спогаді о. Володимира Тарнавського. Перелистовуючи подію за подією від приїзду прочан з усіх сторін світу до Риму аж до кінцевої авдієнції Блаженнішого Кир Йосифа, попри цитати з різних творів, уривки з промов, статтей, пресових звідомлень, навіть віршів, автор переспиав свій репортаж глибоко пережитими враженнями і рефлекціями. А цих рефлексій — думок і міркувань чимало, і всі вони варті того, щоб читач присвятив їм хвилинку призадуми. Завдяки цьому репортаж корисно відрізняється від інших цього жанру творів з сухим переліком подій. Це твір, повний життя, здатний усе наново відтворити в уяві те, що належить до минулого. Тому правильно написав о. д-р І. Гриньох у передмові до видання, що таким способом "збережеться для сучасности й майбутности одноцілий і тягли́й опис вражень і переживань з приводу історичних подій в Римі".

Багато описів "українських днів у Римі" поміщено в пресі, але опис о. В. Тарнавського, повний щирости й безпосередности, вносить у цю літературу щось нове й оригінальне.

Видання на добрім папері, ілюстроване 27 світлинами, якими охоплено найважливіші епізоди святкувань. Рекомендуємо цю чепурну книжечку українській мирянській громаді, особливо тим, що їх так чи сяк минула щаслива можливість бути живими свідками римських подій. Ціна вона і для старшої молоді не тільки приступною мовою і стилем, але й висловом особливої пошани до всього, що рідне — Церкви, народу, минулого та культури. З того погляду ця надхненна наскрізь природним патріотизмом книжка є теж виховною лектурою».

Книжка коштує 2.50 дол. вже з поштовою пересилкою. Замовляти її можна в автора, пересилаючи гроші, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky
11301 - 96 Street
Edmonton 18, Alberta
Canada

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ ® БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

Річна передплата "УВ" — тільки $5.00

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ
ШАПОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal
Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ
Зайдіть або напишіть до «УВістей» (UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta.), по гарні різдвяні картки:
► 10 українських карток — $1.25
► 14 українських карток — $1.25
► 21 англійських карток — $1.25
Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.
Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:
NAME .....
ADDRESS .....

Сторінка Саскачевану

SASKATCHEWAN PAGE
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364
РІК 5. Ч. 16
Редагує: Анна Марія Баран

Достойно і ділово зустрічала українська спільнота міста Саскатуну

ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВЕЛИЧАВИХ СВЯТКУВАНЬ У РИМІ

Згідно з пляном, про що ми писали в попередньому числі „Сторінки Саскачевану", відзначено великі події, які відбулися рік тому в Римі. Започатковано їх соборним молебнем. Молебень відслужили в катедральному храмі о. прелат І. Олійник, о. протоігумен П. Малюга ЧНІ, о. радник Н. Будз, о. декан П. Криворучка і о. радник В. Івашко, при співучасти катедрального хору і вірних, членів саскатунських парафій.

Після молебня усі учасники торжественного Богослуження перейшли до великої театральної залі Осередку молоді, де відбулася святочна програма.

Святочні сходини:

Програму сходин започаткував катедральний хор під управою п. С. Чепиги молитвою "Отче наш". Вся програма проходила не на сцені, а на залі. Перед підвищенням сцени уложено в двох рядах крісла для представників парафій і організацій, поруч від ліва був столик для президії святкової програми, а побіч уставився катедральний хор.

Гарно, з належною повагою, відспівана Господня молитва зразу створила поважний настрій. Так і відчувалося, що сходини відмічують історичну небувалу до цього часу подію, подію яка започатковує нову добу Української Католицької Церкви.

Після короткого вступного слова до програми вечора, предсідник сходин п-і Анна М. Баран, запросила представників парафій і організацій в Саскатуні, зголошених до Ради українських громадських організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви в Саскатуні. До почесної президії зголосилися досі з таких установ та парафій: катедра св. Юрія — п. Т. Саранчук і п. І. Хрущ; парафія Успення Пресвятої Богородиці — п. І. Білосовський і п. М. Лужний, Єпархіяльна управа БУК — д-р М. Стадник і п. П. Колишір; Єпархіяльна управа ЛУКЖ — п-і А. Бабій і п-і Н. Нагачевська; Єпархіяльна управа УКЮ; відділ БУК Саскатун — п. К. Мельник і п. Т. Ортинський, відділ ЛУКЖ катедри св. Юрія — п-і П. Чепига і п-і А. Пеля, відділ УКЮ при катедрі св. Юрія — п-а П. Хрунь і п. Е. Бойко, відділ Лицарі Колюмба ім. А. Шептицького — п. О. Нагачевський і п. І. Прийма, Філія УНО — д-р Ст. Дершко і п-і Я. Жебецька, відділ ЛВУ — п. В. Шарко і п. Я. Сиваник, ОЖ ЛВУ — п-і М. Бойчук і п-і А. Пасічняк, Спілка Української Молоді (СУМ) — п. Ст. Кузьма і п-а М. Горбай, Пласт — п. П. Метанчук і п. Ст. Войтович, Кредитова Спілка "Нова Громада" — д-р В. Яшан і адв. М. Чернецький, Українська Народна Поміч — п-і А. Пасічняк і п. В. Шарко, Український Народний Союз — п. Т. Баран і п. Л. Вовк.

Після представлення і привитання представників організацій — членів Ради, д-р Ст. Дершко виголосив доповідь: "Проблеми Української Патріярхії в минулому й тепер". Свою доповідь бесідник обосновував історичними даними. Говорив чітко, висловлюючи думки ясно і зрозуміло, а дотого вся доповідь була надихана великим ентузіязмом вірою в місію і щасливе та світле прийдешнє Української Католицької Церкви, що викликало в слухачів замітне зацікавлення й неприховане зворушення.

Чергову доповідь виголосив о. радник В. Івашко на тему: "Особа Верховного Архиєпископа Йосифа". Доповідь розкрила перед учасниками святкової програми велич страждань і сили духа і розуму, того, що його Боже Провидіння дарить українському народові чи не в найгрізнішу хвилину його історичного шляху, зокрема історичного шляху його Церкви. О. Івашко пригадав учасникам про його участь в другому Ватиканському Соборі та відвідин української спільноти майже в усіх місцях її поселення, а вкінці накреслив постать Блаженнішого на тлі великих подій в 1969 році в Римі, яких роковини саме відмічується.

Постанови святочних сходин відчитали п. Я. Сиваник і п. Т. Саранчук. Пропонований текст письма до Його Святости Папи Павла VI відчитали — п. М. Бойчук і п-і Х. Пастершанк. Оба тексти приявні прийняли оплесками, а під час нарад Ради представники організацій його особисто підписали.

О. прелат в свойому заключному слові, привітавши приявних, від імені Владики Кир Андрея, який саме того дня брав участь в окружному з'їзді Централі Українців Католиків в Принс Алберт, підкреслив історичне значення вирішень Синоду Українських Католицьких Владик і просив приявних основно зазнайомитися з цими рішеннями й старатися їх перевестия в діло, а тимсамим виказатись зрілими до місії, яку сповнити Боже Провидіння покликало на сучасне покоління. Підкреслив зрілість і силу нашої Церкви бути в злуці з Апостольською Столицею, помісною церквою.

Підчас сходин секретарював п. М. Зварич.

Під кінець програми предсідниця привітала о. протоігумена П. Малюгу і о. радника Н. Будза, як гостей споза Саскатуну.

Учасники святочних сходин одержали відповідні програмки з включенням матеріялів поданих в українській і англійській мовах: Постанови, прийняті Архиєрейським Синодом, слово п. Б. Доліщного — президента Централі УКК до Отців Синоду Української Католицької Церкви, промова сенатора П. Юзика, виголошена вчасі академії з нагоди посвячення собору св. Софії в Римі 29 вересня 1969 р. (частина друга промова "На шляху до Патріярхату").

На закінчення сходин усі приявні відспівали "Боже послухай благання".

Перші наради і вибір президії Ради:

Безпосередньо після святочної програми, представники Організацій — члени Ради, відбули свої перші наради на яких і згідно доручень сходин вибрано президію Ради і схвалено її діяльність на найблищий час.

До президії Ради Українських громадських організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви в Саскатуні війшли:
п-і А. М. Баран — голова, п. Т. Пасічняк — заступник, п. Н. Зварич — секретар, члени президії — д-р Ст. Дершко, п. В. Шарко, п. О. Нагачевський, п-і П. Метанчук, п. І. Білосовський, п. Т. Саранчук, п. Ст. Войтович і п. Е. Бойко.

Представники до Крайової ради в Вінніпегу: о. д-р С. Гарванко, п-і А. М. Баран, п. Н. Зварич, д-р Ст. Дершко, п. В. Шарко.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ МИРЯН В САСКАТУНІ В НЕДІЛЮ, 4-го ЖОВТНЯ 1970 Р.

В першу річницю Архиєпископського синоду, що відбувся 4-го жовтня 1969 року.

ПОСТАНОВИ

Декрет про Східні Церкви, прийнятий 2,110 голосами, 39 проти, на торжественній сесії Вселенського Собору Ватиканського Другого, 21 листопада 1964 р., проголошений Папою Павлом VI, став обов'язуючим від 22-го січня 1965 р., говорить:

„Католицька Церква високо цінить установи, літургічні обряди, церковні традиції і правила церковного життя Східніх Церков ...бажає, щоби вони процвітали та щоби — оновленою апостольською снагою — доконували довірене їм завдання".

А дальше:

...„Цей Священний і Вселенський Собор бажає, щоби там, де потрібно, були встановлені нові патріярхати, а їх встановлення застерігається Вселенському Соборові або Римському Первосвященикові..."

Ці знаменні вирішення Отців Вселенського Собору Ватиканського Другого, правильно і вичерпно окреслюють права й обов'язки Церков Східнього обряду. Це стало спонукою загально принятої акції між українським духовенством та вірними за Синодальну систему та патріярхальний устрій нашої Української Католицької Церкви. Виявом цих бажань є також сьогоднішні святочні сходини.

Бажання ці мають такі свої оправдані головні причини:

1.: ІСТОРИЧНІ ПОДІЇ говорять про неодноразові намагання Української Католицької Церкви жити як Помісна Церква, під проводом свого Патріярха.

2.: СУЧАСНЕ ТЯЖКЕ положення Української Католицької Церкви на рідних землях, в Україні. Каригідним є тепер промовчування переслідування Церкви від царських аж до ниніщних часів. Українська Католицька Церква за свою вірність Апостольському Престолові понесла великі жертви і це зобов'язує до вдячности.

3.: РОЗСІЯННЯ НАШИХ ВІРНИХ по усьому світі. Щоб уникнути хаосу і надуживань, потрібний єдиний центральний авторитет, який був би вирішним в питаннях літургії, правопорядку та церковної дисципліни.

4.: СИНОД І ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ це не "делегована чи наказана влада", а система, оперта на правдиво ДЕМОКРАТИЧНИХ ОСНОВАХ, які в нічому не суперечать науці про ПРИМАТ РИМСЬКИХ АРХИЄРЕЇВ.

5.: Практика теперішніх ЄПИСКОПСЬКИХ КОНФЕРЕНЦІЙ, передовсім в Західній Церкві — то наслідування давніх патріярхальних управлінь-Синодів Східньої Церкви, на які наша Церква має традиційне і вікове право.

По закінченні 4-го Архиєпископського Синоду видано спільне пастерське послання всіх наших Владик. В ньому читаємо:

„Це перший раз в історії нашої Церкви, наші Владики з України й усіх країн нашого поселення, прислуховуючися до голосу нашого духовенства, чернечих згромаджень і мирян, старалися створити й оформити Конституцію Патріярхального Устрою Української Католицької Церкви".

Йдучи за прикладом та заохотою наших Владик, а в тому і нашого Владики Преосвященного Кир Андрея, очевидно, вірні обов'язані включитися в цю для нашої Церкви корисну і конечну акцію. Це робимо нині підчас цього святочного зібрання, а передовсім через покликання до життя ради мирян з представників церковних і громадських організацій.

Найближчі завдання Ради:

1.: Вибрати президію з відповідною кількістю осіб для ведення діяльности.

2.: Помогти зорганізувати подібні Ради в більших осередках нашої епархії.

3.: Повести інформативну й освідомну працю в місті Саскатуні, як теж в провінції Саскачевані.

4.: У догідному часі зорганізувати і перевести в Саскатуні День Помісности нашої Церкви.

5.: Від організацій зібрати відповідні заяви — прохання і вислати на адресу Святішого Отця.

6.: Блаженнішому Верховному Архиєпископові і Митрополитові Кардиналові Йосифові, під сучасну пору єдиному кандидатові на Києвсько-Галицького Патріярха Української Католицької Церкви, вислати привіт від зібраних на сьогоднішніх святочних сходинах.

7.: Крайовій Раді Мирян у Вінніпегу вислати відповідний звіт.

Окружні з'їзди Централі Українців Католиків Саскачевану

Всі три окружні з'їзди Централі Українців Католиків Саскатунської епархії, а то в Ріджайні, Йортоні і Принс Алберт, пройшли відповідно до наміченого пляну, як то було проголошено в останніх числах „Сторінки Саскачевану". З'їзди проходили успішно з вдоволяючою кількістю делеґатів поодиноких парафій даних округ. Наради були живі, багаті в дискусії, а ще багатші з пропозиції. На кожному з'їзді Централя мала офіційного представника для збирання з'їздових матеріялів, які будуть предложені Централі та нею розглянені. Висновки із нарад, на основі поданих пропозицій поодинокими з'їздами, будуть подані Централею до відома парафій і складових організацій Централі, щоби, на їх основі скріпити деякі ділянки праці для покращення релігійного і громадського життя наших родин, організацій і окремих громад.

Окружний з'їзд в Ріджайні

Цей перший з'їзд із трьох запляновaних, в столиці провінції відбувся в двох днях. В суботу, 19-го вересня з'їздові наради почалися вже від 6-тої вечора в авдиторії церкви св. Василія. Після реєстрації, слідувало формальне відкриття Преосвящ. Кир Андреєм.

Предсідником з'їзду був п. інж. М. Стадник, а модератором п. П. Саганський. Секретарювали п. В. Сагаш і п. Л. Малявський. Окрім того кожна сесія мала окремих предсідників і секретарів до поодиноких доповідей. Ними були: п. М. Гоменюк, В. Корчинський, Ф. Наконечний, д-р Б. Казимира, п. І. Зримяк, п. Н. Шерман, п. І. Бучинський, п. Г. Березний, п. В. Німець, Сестра Естера, п-і М. Шимко, п-а Н. Мороз і пп. Т. Мельник, М. Зінкевич і Б. Котик.

Від години 7:30 почалися доповіді, які послужили за основу до дискусій групових сесій. Доповіді виголошували: Сестра Касіяна ПНДМ "Теперішня молодь і способи зв'язків з нею", Брат Методій ЧНІБ в заступстві п-и Анастазії Жук — "Задержання і пристосування традицій в нашій церкві", д-р Стефанія Потоцька — "Покликання до ліпшого християнського життя".

НЕДІЛЯ, 20-го вересня в годині 9-ій і 12-ій полудне були читані Богослуження, а в годині 10-ій перед полуднем Архиєреська Служба Божа, яку відслужив Преосвящ. Кир Андрей в сослуженні о. прелата О. Пасічняка. В годині 12-ій заходами членок ЛУКЖ подано обід в церковній авдиторії. Від години 1:30 до 6-тої вечора відбувалися окремі сесії, дискусії і відчитування пропозицій. Всі сесії після полудня були в авдиторії УНО. В сесії взяли участь гості і делеґати з міста Ріджайни, Мусджав, околиць Момарт, Естеван, Свифт Куррент, разом бл. 200 учасників.

Після нарад відбулася спільна забава з музикою. В часі цієї забави членки ЛУКЖ приявні на з'їзді відбули під проводом епархіяльної голови п-і А. Бабій наради в приміщеннях парафіяльного дому. Представником від Централі на тому з'їзді був п. В. Дудар, секретар Централі.

Окружний з'їзд в Йорктоні

Окружний з'їзд в Йорктоні тривав теж два дні. В суботу, 26 вересня вечером почалася реєстрація, а відтак Владика Преосвящ. Кир Андрей відкрив з'їзд вступним словом. Того вечора учасники з'їзду вислухали тільки одну доповідь і провели над нею дискусію. Доповідь виголосив шкільний інсп. п. П. Воробець на тему: "Зв'язки з теперішньою молоддю за посередництвом Церкви, родини і громади". Після сесії відбулася товариська зустріч, в часі якої членки ЛУКЖ подібно як в Ріджайні, під проводом епархіяльної голови відбули короткі наради.

НЕДІЛЯ, 27-го вересня. Владика Кир Андрей відслужив Архиєрейську Службу Божу в годині 10-ій ранку в церкві Божої Матері Неустанної Помочі в сослуженні о. М. Кучмяк ЧНІ. В годині 12 полудне був обід в парафіяльній авдиторії. Вже в годині 1-шій почалася пополуднева сесія доповіддю п. С. Кобринського: "Скріплення релігійного життя в родині і громаді".

Після доповіді були окремі дискусійні сесії, а тоді слідувала коротка перерва, подання кави і започаткування третьої з черги сесії із доповіддю учителя Ю. Лазурка: "Збереження традицій нашої Церкви і народу".

У з'їзді в Йорктоні взяло участь около 300 осіб гостей і делеґатів з таких місцевостей: Сван Рівер, Годсон Бей, Поркюпайн Пленс, Виніярд, Ріджайни і Саскатуну. Головним предсідником з'їзду був суддя А. М. Кіндред, секретарював п. П. Томашевський, координатор — о. Л. Ратушняк. Поодинокі дискусійні групи мали своїх окремих предсідників і секретарів ними були: п. Е. Бялобзиські, Сестра Касіяна ПНДМ, п. С. Киба, п-і Л. Сенків, о. К. Кухарек, п-і Г. Креклевіч і п-і Г. Смоліські. Представником від Централі був п. Т. Саранчук.

Окружний з'їзд в Принс Алберт

Третій окружний з'їзд Централі в цьому році переведено впродовж одного дня, в неділю 4-го жовтня.

Архиєрейську Службу Божу Преосвящ. Кир Андрей почав вже в годині 9-тій ранку. З Владикою сослужили о. д-р Г. Миколів і о. д-р С. Гарванко. Безпосередньо після Богослужен-

(закінчення на 8 стор.)

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 342-8654

Цьогорічна посуха в місяці вересні

Цьогорічна посуха в місяці вересні була найбільшою за останніх сорок років. Лише 0.18 цаля дощевих опадів записано в цьому місяці, заледви 0.06 цаля більше від найсухшого місяця вересня в історії записування дощевих опадів.

Пересічно в місяці вересні є 1.33 дощевих опадів. Згідно зі статистикою Саскачеванської дослідчої ради в Саскатуні протягом 24 годин впало опадів на 0.05 цаля (записано в дні 20-го вересня). В тому самому часі в 1946 році було 1.59 цаля опадів.

Від початку цього року було опадів на 12.27 цалів, з чого 9.36 припадає на дощ і 2.91 на сніг. Хоч місяць вересень був одним з найсухших від багатьох років, то за цей рік дощеві опади до першого жовтня перевищують пересічні опади, що становлять 11.74 цаля.

Рівнож в місяці вересні цього року температура протягом одного дня (останні три дні цього місяця) встановила нові рекорди. Занотованих 84 ступнів тепла в дні 28-го вересня встановили новий рекорд (старий рекорд занотовано того дня в 1967 р. виносив 83 ступнів тепла).

Знова 29-го вересня занотовано аж 87 ступнів тепла, більше 5 ступнів від попереднього рекорду в тому самому дні — занотованого в 1963 р. В останньому дні попереднього місяця занотовано 85 ступнів тепла, котрі перевищили на 3 ступені попередній рекорд занотований в 1924 р.

Нове призначення для Отта Ленґа

Отто Ленґ

В останній зміні на становищах міністрів у федеральному уряді в Оттаві — прем'єр Канади Трюдо призначив міністром людських ресурсів та іміграції дотеперішнього міністра без теки Отта Ленґа — федерального посла з виборчої округи Саскатун-Гамболдт, Саск. Будучи міністром без теки Отто Ленґ мав велику відповідальність за канадську пшеницю перед канадською пшеничною радою і хоч він став міністром людських ресурсів та іміграції — він і на далі має ту відповідальність.

Призначення Отта Ленґа міністром іміграції має для Саскачевану велике значення, бо то вперше від 1957 р. саскачеванські ліберали мають міністра від певного ресорту в федеральному уряді (передше був Й. Г. Ґардінер в 1957 р.). Будучи відповідальним за канадську пшеницю, Отто Ленґ запропонував канадським фармерам зменшити засіви пшениці, а тим самим зменшити велику надвишку пшениці в державних, кооперативних та привантих шпихлірах. Його пропозиція викликала гарячі дискусії поміж фармерами та опозиції в парляменті.

Недавня вістка про можливість продажі великої кількости пшениці, навіть тої пшениці, що буде засіяна в 1971 р., зовсім змінила наставлення до Отта Ленґа серед фармерів західних провінцій Канади, ба навіть усунула пригноблення серед фармерів.

Отто Ленґ, кол. декан правничого факультету Саскачеванського університету в Саскатуні, людина ще молода, бо заледви 38 років, став одним з більш енергічних міністрів в уряді прем'єра Труда. Його успіх в розв'язанні тяжкої пшеничної проблеми в Канаді дає надію, що він на новому пості як міністер людських ресурсів та іміграції вив'яже себе як найкраще.

Т. Б-н

50-літній ювілей п-ва Дмитра і Франі Кобринських у Сматс, Саск.

Дмитро і Франя Кобринські

Перший золотий ювілей подружжя в Сматс, Саск., відбувся 11 липня 1970. Того дня вечером з'їхалося багато гостей з родини і приятелів з дооколичних місцевостей як із Саскатуну, Вонди, Альвени, Вакав, Кадворт, приїхала також і сестрінка ювілятів з чоловіком з Торонта.

Молебень та ювілейне благословення відслужив о. радник Н. Будз і о. декан П. Криворучка. По благословенню всі перейшли до місцевої залі, де була гарно приготована вечеря. Господарем бенкету був учитель і дяк, заслужений інтелеґент Ф. Бідулька, що гарно вив'язався зі свойого завдання. Бідулька також прочитав листи і телеграми від різних достойників як лефтенанта ґовернера Саскачевану д-ра Ст. Воробця, від прем'єра Саскачевану Р. Татчера, від міністра доріг Д. Болта, та від прем'єра Канади П. Трюдо. Обширний лист наспів від о. д-ра Ст. Семчука, і від о. С. Ляшкевича з Канори. Від Преосв. Кир Андрея Роборецького прочитав гарного листа і благословення о. Будз.

В часі вечері промовляли оба священики о. радник Н. Будзд і о. декан П. Криворучка. Від родини і гостей промовляв син ювілятів Степан. Після промов ювілятів обдаровано щедро дарунками від гостей, дітей, внуків, і сестрінки Олі Пащак. При кінці сам ювілят подякував всім по черзі, навіть внукам, що відспівали одну українську пісню, і тим задокументували яка наша мова є мила і пожадана хоч би з третьої або четвертої ґенерації. Найстарша внука також прочитала ґратуляції в українській мові.

Панство ювіляти виховали два сини і дві доні. Старший син є учителем і заступником директора вищої школи в Канорі, Саск. Молодший, Маріян, тепер на господарці коло Смац. Старша дочка Розалія і її чоловік Ю. Бальон, працюють в Саскатуні. Молодша, Євгенія і її чоловік К. Боднар мають своє підприємство хемічного чищення в Медов Лейк, Саск. Ювіляти мають сім внуків-дівчат.

Ювіляти перебрались з фарми до містечка Кадворт, де закупили собі дім, і включились до церковно-громадського життя при церкві Пресв. Евхаристії.

Сам ювілят не змарнував ніколи часу. Коли не вдома при господарстві, то працював при церкві Св. Івана Хрестителя на Приймове (тепер Смац) де був двадцять шість років секретарем. В Братстві українців католиків був активним ще від початків тої організації, 1932 року, де побіч організаційної праці, сповняв також обов'язок фінансового секретаря. Цілий час ювілят брав участь у муніципалі, у Кооперативі, і Пшеничному Пулі, де занимав різні урядові становища.

Приїхавши до Канади шістнадцять літнім хлопцем не забував за рідний край — душа і серце боліли за долею рідних земель отже ювілят все цікавився українською політикою, сам бувши гетьманцем державником.

Родина жертвувала десять долярів на „Українські Вісті". Гості по відспіванню многая літа ювілятам забавлялися при добрій українській музиці до пізної ночі.

Учасник вечерка

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9703 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

ROYALITE

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2213

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

Воліють вчителювати в Африці

Перед кількома роками в Канаді запроваджено т.зв. обмін англійських та французьких вчителів між 10 провінціями. Французькі вчителі їхали вчити в англомовних провінціях, а англійські вчителі їхали вчити до Квебеку. Цього року проголошено, що з закінченням шкільного року 1970-71 програма обміну буде закінчена, бо французькі вчителі воліють їхати вчити до Франції або Африки, ніж до англомовних канадських провінцій. Коли в 1967-68 шкільному році зголосилося було на виміну 102 вчителів, то цього року зголосилося всього 33 вчителі, в тому 13 вчителів із Квебеку, п'ять з Алберти, по три з Британської Колюмбії та Манітоби та по одному з Ню Брансвіку і Острова Принца Едварда. Зате цього року в рямцях обміну поїде 55 канадських вчителів до Англії та три до ЗДА.

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню • авт і троків • бонди для контракторів • від крадіжі • особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!
Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

J. GULAYETS
Insurance Mgr.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.

Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Дрібні оголошення

• ПОТРІБНО

старшої жінки-українки для ведення хати та догляду немічної господині. Мешкання, харч та платня відповідно до умови.

Писати до „Українських вістей" під „А. Е." В Едмонтоні телефонувати вечером, після 5-ої години на ч.: 479-6621.

—o—

• ТРЕБА КУХАРКИ ДО МОТЕЛЮ

Потрібна жінка до ведення мотелю Вермонт Інн. Потрібне знання англійської мови та куховарства. Зголошення слати на адресу:

ETHAN ALLEN INN,
Manchester, Vermont, U.S.A. 7.

—o—

• ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНОК ТА ЧОЛОВІКІВ

на постійну частинну працю після звичайної праці та в суботу. Вимагане знання української та англійської мови. Зголошення на телефон ч.: 429-7521, Ext. 207

—o—

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Усміхніться

Один юнак запитав Моцарта, як писати симфонії.
Моцарт відповів:
— Ви надто молоді. Чому б вам не почати з балад?
Юнак заперечив:
— Але ж ви почали писати симфонії, коли вам було всього десять років!
— Так, але я нікого не розпитував, як їх треба писати.

* * *

В подарунковому магазині

У магазині подарунків продавщиця питала у чоловіків:
— Вам подаруонк для дружини, чи щось дорожче?

* * *

Подяка

Прийшла в гості одна жінка до своїх знайомих і принесла п'ятирічному хлопчикові подарунок. Хлопчик сказав:
— Спасибі за подарунок, тето!
— Нема за що!
— От і я так кажу, а мама все одно наказує дякувати.

* * *

ЖЕРТВА МОДИ

У крамниці жіночих капелюшків.
ЧОЛОВІК: Ну візьми ось цей!
ДРУЖИНА: Та що ти кажеш, такі капелюшки вже ніхто не носить.
ЧОЛ.: Ну то візьми тоді ось цей.
ДРУЖ.: Як — цей?! Та в них же всі ходять!

* * *

Випадок треба ловити за хвіст, але не притягати за волосся.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете вдоволені, або звернуть вам гроші.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. WENSLEY

• Екзамінує безплатно слух
• Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
• Повна обслуга

Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.

ТЕЛ.: 424-0181

Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

тви на національні чи церковні цілі. Як хто приходив до них зі збіркою на церковні або національні цілі, то вони казали, що дають на робітничий дім, а, як приходили збирати на робітничий дім, то вони говорили, що дають на церковні цілі або на національні. Але, здається, так дуже зле не було, бо я сам чув, що й Гудима й Стойко часом таки дещо давали, як до них приходили збирати гроші на якісь цілі.

Гудима відтак одружився з Марійкою Кобелюк, яка вже не мусіла працювати в ресторані, бо Гудима був заможний. Марійка була релігійна ще з малої дівчини й такою залишилася до смерти. А Гудима, як багато вуглекопів того часу, був радше радикалом й церквою дуже не клопотався. Але вінчався з Марійкою в православній церкві, бо інакше Марійка була би за нього заміж не вийшла. Відтак по вінчанні Гудима в церкві не показувався, хиба десь при якійсь спеціяльній нагоді. Зате щонеділі привозив Марійку до церкви на Службу Божу, а відтак приїздив, щоб її забрати додому. Вона мала свою дочку з першого подружжя, а відтак мала ще другу від Гудими. Марійка сподівалась, що Гудима помре скорше, бо він хворів на серце. Але Марійка померла перед Гудимою й він відтак одружився ще раз, але довго з другою жінкою вже не жив. До року, після вінчання таки помер на серце.

Стойка був також одружений і його жінка ходила до української католицької церкви. Стойка рівнож помер нагло й залишив одного сина. Його син і дружина мають тепер готель у Ванкувер. Я ширше написав про тих двох вуглекопів, що з майже з нічого дообилися гарного майна в готелі, бо знав добре і їх самих і їх жінок, щоб показати, як деякі наші поселенці доробилися гарного майна.

УСМІХНІТЬСЯ
Чудодійні ліки

Одна жінка каже своїй знайомій:
— Я роздобула чудодійні ліки!
— Від чого?
— Не знаю. Але дуже помагають.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands). від глухоти, недуг горла, дил- Tonsils, adenoids, сайнисиниці і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Окружні з'їзди Централі Українців Катол. Саскачевану

(закінчення з 7 стор.)

ня, в парафіяльній церкві св. Юрія, почалася реєстрація гостей і делеґатів які прибули на з'їзд в числі бл. 150 осіб з таких місцевостей: Гефофрд, Вакав, Кадворт, Гамболд, Мелфорт, Ст. Джулієн і Саскатуну.

Для реєстрації призначено тільки одну годину і зараз після того відбулося офіційне відкриття з'їзду. З'їзд в Принс Алберт, як і попередні з'їзди відкрив вступним до нарад словом Преосвящ. Кир Андрей, після чого головний предсідник з'їзду п. І. Свистун дав потрібні інформації відносно програми з'їздових нарад.

Ділові наради почалися після спільного обіду, який старанно подали членки ЛУКЖ під проводом голови п-і Т. Гайовської в бенкетовій залі парафіяльного дому. Доповіді були виголошені одна після другої із короткою перервою тільки для формальних питань відносно даної доповіді. Доповіді виголосили: шкільний інсп. п. В. Подільок про зв'язки з молоддю, учитель Ю. Лазурко про збереження традицій нашої Церкви і народу і п-і А. М. Баран про скріплення релігійного життя в родині і громаді.

Після доповідей учасники з'їзду розділилися на три групи і кожна з них окремо дискутувала поодинокі теми. Кожна група мала свого окремого предсідника і секретаря. Дискусія кожної групи проходила в приявности бесідника даної доповіді. Після дискусій групи робили висновки — пропозиції із своїх нарад. Із тими висновками предсідник і секретар переходили до іншої групи і там ділилися тими висновками та піднотовували нові пропозиції і думки. Після такого обміну думками, предсідники поодиноких тем склали звіт на загальній сесії, яка, після короткої перерви і подання кави, знову зібрала всіх учасників з'їзду до одної спільної великої залі парафіяльного дому. Над звітами була дискусія, подавано деякі доповнення і вияснення поданих пропозицій, після чого знову словом Владики з'їзд закрито. На тому з'їзді репрезентував Централю УКС президент Централі п. В. Подільок. Предсідниками і секретарями на поодиноких сесіях були: п. І. Івасюк, п. В. Гаврилюк, Сестра Орися ПНДМ, п. В. Хоботюк, п. В. Дудар, д-р П. Курило, п-а Е. Чуй, п-а О. Кулик, п. Л. Василишин, п-і Р. Іванчина.

Окружні з'їзди Централі порушили багато пекучих проблем нашого релігійного й громадського життя в Канаді, а зокрема в нашій епархії, і до тих проблем ми ще повернемось на нашій "Сторінці".

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air